

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

9 februari 2000

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

BELEIDSNOTA FINANCIËN EN BEGROTING 1999-2004

MOTIES BELANGENCONFLICT

MOTIE RAADPLEGING DIVERSE ADVIESORGANEN PROBLEMATIEK GENETISCH GEMODIFIEERDE ORGANISMEN

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 32

Woensdag 9 februari 2000
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van mevrouw Veerle Declercq tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstelling van langdurig werkloze vrouwen	1
Actuele vraag van de heer Jacky Maes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de stand van zaken met betrekking tot het natuureducatief centrum De Otter	2
Actuele vraag van de heer Jacques Timmermans tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de aanpassing van de reglementering van Vlarem II inzake de zuivering van stedelijk afvalwater	3
Actuele vraag van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het overleg met de federale regering inzake de lawaaihinder rond de luchthaven van Zaventem	
Actuele vraag van de heer Jos Bex aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over maatregelen om de milieuhinder rond Zaventem te beperken	4
Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het onderzoek inzake de toepassing van de best beschikbare technologie in de Isvagoven in Wilrijk	6
Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de plannen van federaal minister Demotte om bi-communautaire zenders te erkennen	7
Actuele vraag van de heer Leo Peeters tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de stijging van de bouwgrondprijzen	8
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de aangekondigde kandidatuur van verschillende ministers voor de komende gemeenteraadsverkiezingen	9
Actuele vraag van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de financiering van de Vlaamse Gemeenschapscommissie	
Actuele vraag van de heer Eloi Glorieux tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de financiering van de Vlaamse Gemeenschapscommissie	11
Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de ondertekening van de dossiers zorgverbreding in het basisonderwijs door de huidige PMS-directies	13

<p>Beleidsnota Financiën en Begroting 1999-2004, ingediend door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden – 166 (1999-2000) – Nr. 1</p>	14
<p>Bespreking (Voortzetting)</p> <p style="padding-left: 20px;">Sprekers : de heren Chris Vandenbroeke en Frans De Cock, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heren André Denys, Eric Van Rompuy, Joris Van Hauthem, Gilbert Bossuyt, Joachim Coens en Ludo Sannen en minister-president Patrick Dewael</p>	24
<p>Motie van de heer Ludwig Caluwé c.s. betreffende een belangenconflict – 167 (1999-2000) – Nr. 1</p> <p>Motie van de heer Ludwig Caluwé c.s. betreffende een belangenconflict – 171 (1999-2000) – Nr. 1</p>	24
<p>Bespreking</p> <p style="padding-left: 20px;">Sprekers : de heren Ludwig Caluwé, Joris Van Hauthem, André Denys en Eric Van Rompuy</p>	30
<p>Motie van mevrouw Trees Merckx-Van Goey houdende raadpleging van diverse adviesorganen over de problematiek van genetisch gemodificeerde organismen – 181 (1999-2000) – Nr. 1</p>	32
<p>Bespreking</p> <p style="padding-left: 20px;">Sprekers : mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Gilbert Van Baelen, Dirk Holemans, Jan Van Duppen en Paul Van Grembergen</p>	34
<p>Motie van de heer Ludwig Caluwé c.s. betreffende een belangenconflict – 167 (1999-2000) – Nr. 1</p>	36
<p>Hoofdelijke stemming</p> <p style="padding-left: 20px;">Sprekers : de heren Carl Decaluwe, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem en Luc Van den Brande</p>	36
<p>Motie van de heer Ludwig Caluwé c.s. betreffende een belangenconflict – 171 (1999-2000) – Nr. 1</p>	36
<p>Hoofdelijke stemming</p>	36
<p>Motie van mevrouw Trees Merckx-Van Goey houdende raadpleging van diverse adviesorganen over de problematiek van genetisch gemodificeerde organismen – 181 (1999-2000) – Nr. 1</p>	36
<p>Hoofdelijke stemming</p>	36

Met redenen omklede motie van mevrouw Isabel Vertriest en de heren André Denys, Jacky Maes en Jan Loones tot besluit van de op 25 januari 2000

1° door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, en tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de overstromingsproblematiek en de waterbeheersing ;

2° door de heren Didier Ramoudt en André Denys in commissie gehouden interpellaties tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, respectievelijk over de overstromingsproblematiek in het IJzerbekken en over de noodzaak van dringende herstellingswerken aan de Leieoevers ;

3° door mevrouw Isabel Vertriest in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, en tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de overstromingsproblematiek en de waterbeheersing

– 178 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

37

Met redenen omklede motie van de heren Carl Decaluwe, Ludwig Caluwé en Bart De Smet tot besluit van de op 25 januari 2000

1° door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, en tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de overstromingsproblematiek en de waterbeheersing ;

2° door de heren Didier Ramoudt en André Denys in commissie gehouden interpellaties tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, respectievelijk over de overstromingsproblematiek in het IJzerbekken en over de noodzaak van dringende herstellingswerken aan de Leieoevers ;

3° door mevrouw Isabel Vertriest in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, en tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de overstromingsproblematiek en de waterbeheersing

– 179 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

Spreker : de heer André Denys

39

Met redenen omklede motie van de heren Carl Decaluwe en Eric Van Rompuy tot besluit van de op 27 januari 2000 door de heer Dirk De Cock in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, en tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de gevolgen van de eventuele verwerving van een meerderheidsparticipatie in Telenet annex de kabelinfrastructuur door buitenlandse holdings

– 184 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

Sprekers : de heren Dirk De Cock en Carl Decaluwe

41

Regeling van de werkzaamheden

43

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Ludwig Caluwé, Patricia Ceyens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Lisette Croes, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Herman De Reuse, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Freddy Feytons, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Simonne Janssens-Vanoppen, André Kenzeler, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Riet Van Cleuvenbergen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Walter Vandenbossche, Luc Van den Brande, Chris Vandenbroeke, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Roland Van Gothem, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne

Van Vaerenbergh, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Norbert De Batselier, Niki De Gryze, Mark Van der Poorten, Ingrid Van Kessel, Tuur Van Wallendael : gezondheidsredenen ;

Christian Van Eyken : ambtsverplichtingen ;

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Rufin Grijp.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van mevrouw Veerle Declercq tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstelling van langdurig werkloze vrouwen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Declercq tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstelling van langdurig werkloze vrouwen.

Mevrouw Declercq heeft woord.

Mevrouw Veerle Declercq (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, onlangs verschenen de resultaten van een onderzoek dat in opdracht van de RVA en het federale departement van Wetenschapsbeleid is uitgevoerd. Het onderzoek gebeurde door wetenschappers van de universiteiten van Antwerpen en Luik, en leidde tot opmerkelijke conclusies. Een van de opvallendste resultaten is wel de vaststelling dat meer dan de helft van de vrouwen die wegens langdurige werkloosheid worden geschorst, uit de

Declercq

arbeidsmarkt verdwijnen. Op het eerste gezicht leidt dit tot een besparing. Maar de zaak is ingewikkelder dan dat. Ondertussen is er weer een groter aanbod van arbeidsplaatsen, en wil men die mensen weer in het arbeidsproces inschakelen.

Het gaat meestal om vrouwen die laaggeschoold zijn en kinderen hebben. Uit onderzoek blijkt dat ze graag weer zouden werken. Maar ze doen dat het liefst deeltijds, om hun gezinstaken niet in het gedrang te brengen. Blijkbaar weten ze niet echt hoe het met de reglementeringen en hun rechten en plichten zit. Kan de minister geen specifieke maatregelen en begeleiding uitwerken, zodat ze gemakkelijker op de arbeidsmarkt raken? Daarbij moet rekening worden gehouden met hun vraag om deeltijds te werken.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik zal hier uiteraard niet de onderzoeksresultaten betwisten. Toch heb ik een kleine opmerking : in Vlaanderen zijn er meer vacatures voor deeltijdse tewerkstelling dan in Nederland, Frankrijk of Duitsland. Inzake deeltijdse arbeid zijn we in vergelijking met onze buurlanden de sterkste groeier. Dat is de goede kant van de medaille. Maar Vlaanderen gaat er niet van uit dat deze mensen zijn uitgesloten omdat ze toch niet willen werken. We willen oog hebben voor hun problemen. En dan denk ik in de eerste plaats aan het probleem van de kinderopvang, dat een groot probleem is van deze vrouwen. Tot spijt van wie het benijdt, denken we dus dat kinderopvang en werkgelegenheidsbeleid met mekaar te maken hebben. De VDAB moet daaraan iets doen, en moet dat vlotter doen dan vroeger het geval was. Vandaar dat er systemen zijn uitgewerkt om de opvangkosten draaglijker te maken.

We zoeken ook contact met vrouwenorganisaties om manieren te vinden om die vrouwen terug in de arbeidsmarkt te integreren. Ook het concept van de werkwinkels is erop gericht om heel plaatselijk de diensten voor werkgelegenheid op te volgen. Zo kunnen we bijvoorbeeld helpen om bepaalde huishoudelijke taken via nieuwe jobs te laten uitvoeren. We kijken verder hoopvol uit naar de discussie die op het federale niveau aan de dienstencheques zal worden gewijd. Op die wijze zullen we veel voor die categorie van werkzoekenden kunnen doen.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik dank u voor uw antwoord, en hoop dat er voor die vrouwen een oplossing uit de bus komt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jacky Maes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de stand van zaken met betrekking tot het natuureducatief centrum De Otter

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Maes tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de stand van zaken met betrekking tot het natuureducatief centrum De Otter.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de Vlaamse Gemeenschap heeft negen bezoekerscentra. Die zijn over heel Vlaanderen verspreid. Die centra leveren goed werk, dat bijdraagt tot de coördinatie van het milieubeleid en de educatieve vorming.

Ik maak me zorgen over twee bezoekerscentra, met name De Otter en De Nachtegaal. Ik heb in het verleden reeds een aantal vragen gesteld over De Otter. In een vorige vraag om uitleg hebt u geantwoord dat het ook uw bezorgdheid is dat het centrum functioneert. Na 3 jaar stellen we echter vast dat het nog altijd een lege doos is. Een tiental dagen geleden ben ik ter plaatse geweest. Er is mooi werk geleverd : er zijn labs, parkings en fietstallingen, alles is aanwezig maar er is geen werking. Nochtans was een aantal maanden geleden afgesproken dat de projectcoördinator contact zou opnemen met natuurreservaten en met de provincie. Dat is echter niet gebeurd.

De vereiste knowhow is aanwezig. Vrijwilligers van natuurreservaten hebben de intentie daar iets aan te doen. De Vlaamse Gemeenschap heeft 50 miljoen frank geïnvesteerd in dat centrum. De enige activiteit die tot nu toe heeft plaatsgevonden, was een opendeurdag in oktober waarop 2000 mensen aanwezig waren.

Maes

In De Nachtegaal is de situatie nog erger. De ruwbouw is afgewerkt sinds 1996. De Vlaamse Gemeenschap heeft daar 52 miljoen frank geïnvesteerd. Het getuigt niet van goed beheer als we dit zomaar laten gebeuren. Zult u daar in de toekomst paal en perk aan stellen ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer Maes, ik zal in eerste instantie antwoorden op uw vraag over De Otter. Het is mijn bedoeling beide centra zo snel mogelijk operationeel te maken.

In de herfst hebben we een aantal afspraken gemaakt met de administratie. Tegen de jaarwisseling moesten concrete stappen zijn gezet. Dit is niet gebeurd. Ondertussen heb ik echter de nodige maatregelen genomen. Een ontwerp van gebruikersreglement werd opgesteld. Volgende week zal een vergadering plaatsvinden met alle betrokkenen, met name de plaatselijke verenigingen, de coördinator en de afdeling Natuur. Tijdens deze vergadering moet het gebruikersreglement worden besproken. Het is de bedoeling dat dit reglement zo snel mogelijk in werking treedt.

Inmiddels worden de nodige voorbereidingen getroffen om in de zomer een tentoonstelling te organiseren. Daarbij zou de permanentie tijdens de week worden gewaarborgd door contractuelen, in het weekend door privé-verenigingen. Het aanwezige materiaal zal daarbij worden tentoongesteld. Het is de bedoeling om in overleg met de privé-ondernemingen reeds een aantal activiteiten te ontwikkelen.

Naar aanleiding van uw vraag heb ik ook expliciet de opdracht gegeven om te onderzoeken of inmiddels niet een en ander kan gebeuren. We kunnen misschien ook op kleinschalige manier proberen dit centrum meer uitstraling te geven. De vergadering van volgende week zal daarover meer duidelijkheid scheppen.

Ik kan u geen details geven over De Panne. Ik zal binnenkort in het gezelschap van vertegenwoordigers van de provincie en van de afdeling natuur een bezoek ter plaatse brengen. Op dat ogenblik zal ik uiteraard ook proberen dit dossier te deblokkeren.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Ik twijfel niet aan uw goede bedoelingen, maar ik wil er toch op wijzen dat ik dit antwoord zes maanden geleden al eens heb gekregen. Ik concludeer hieruit dat er eigenlijk niets is gebeurd. De opening is nochtans gepland voor 1 juli van dit jaar. De projectcoördinator heeft die opening overigens ooit al eens aangekondigd voor februari 1999. Ondanks mijn vertrouwen in uw goede bedoelingen, zullen we dit dossier met de nodige aandacht moeten opvolgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jacques Timmermans tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de aanpassing van de reglementering van Vlarem II inzake de zuivering van stedelijk afvalwater

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Timmermans tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de aanpassing van de reglementering van Vlarem II inzake de zuivering van stedelijk afvalwater.

De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans (*Op de tribune*) : Mijn fractie heeft de toepassing van de Europese richtlijnen inzake het stedelijk afvalwater hier veertien dagen geleden al eens ter sprake gebracht. We hebben toen ook gezegd dat de Vlaamse regering bepaalde besluiten zou moeten aanpassen. De minister heeft hier – tot onze grote tevredenheid – op 4 februari jongstleden al op gereageerd. De aanvankelijke overschrijding van de limietdatum in 2002 is opnieuw genormaliseerd en de voorziene uitzondering is geschrapd. Dat zijn beslissingen met positieve gevolgen.

In 1998 hebben we toenmalig minister Kelchtermans ook eens geïnterpelleerd in verband met de door hem aan Aquafin verleende afwijking. Het gaat om de verwerking van kalvergier in het waterzuiveringsstation van Antwerpen-Noord. Deze afwijking is toen door de heer Kelchtermans gemotiveerd als een overgangsmaatregel. De sector moest sowieso na verloop van tijd op eigen mestverwerkingsinstallaties overschakelen. Twee jaar later is de situatie nog steeds dezelfde. U, mevrouw de minister, hebt Aquafin recent weer de toestemming gegeven om de verwerking van kalvergier voort te zetten.

Timmermans

De uiterst stringente en moeilijk na te leven Europese norm voor het stedelijk afvalwater geldt uiteraard ook voor de zuiveringsinstallaties van Aquafin, zeker wat betreft de nutriëntverwerking. Ik vraag me af of dit betekent dat het echt uw bedoeling is om Aquafin hiervan te laten afwijken en bijgevolg tegen de Europese richtlijnen te zondigen.

We zijn, met andere woorden, tevreden met de stelling van de Vlaamse regering, maar we vragen ons wel af of u Aquafin de mogelijkheid zult blijven bieden om van de norm af te wijken. Ons inziens kan dit niet de bedoeling zijn. Ik zou u dus heel concreet willen vragen of Aquafin zich al dan niet moet conformeren aan de verleende milieuvergunning, zeker als het om nutriëntverwijdering gaat. Bovendien vraag ik me af of Europa daarvan op de hoogte is gebracht.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Ik wil toch even een algemene toelichting geven.

We hebben Vlarem gewijzigd omwille van de opmerkingen van de Europese Commissie. Die wijziging betreft echter enkel de vooropgestelde termijn, waartussen Vlaanderen moet voldoen aan de richtlijn Stedelijk Afvalwater. We zitten echter nog steeds met een spijtige situatie die ons ertoe dwingt om bepaalde afwijkingen toe te staan. Sommige waterzuiveringsinstallaties krijgen een afwijking op de norm, omdat we moeten wachten op de modernisering van de gebruikte installaties. Momenteel onderhandelen we met Aquafin over een eventuele versnelling van die modernisering. In afwachting moeten we die afwijkingen waar u het over hebt noodgedwongen toestaan.

Een tweede aspect van uw betoog betrof de verwerking van kalvergier in die bewuste waterzuiveringsinstallatie. De beslissing tot het verwerken van kalvergier in een RWZI in Antwerpen werd in 1992 genomen door de toenmalige minister De Batselier. Dit werd steeds verlengd, met de duidelijke vraag aan de sector om zelf te zorgen voor een eigen aangepaste mestverwerking en zo een oplossing te creëren. Ik wil erop wijzen dat het niet voor de hand ligt kalvergier te behandelen als andere mest. Het heeft bijvoorbeeld geen zin om kalvergier te transporteren over lange afstand. Het gaat hier immers over een waterige massa. Vanaf het begin was het duidelijk dat, zonder een andere vorm van mestverwerking beschikbaar, het logischer was om dit in een RWZI te verwerken. Dit

laatste met alle nadelen vanden : ik ben daar zeker ook geen enthousiast voorstander van.

Wij hebben één jaar uitstel verleend omdat de sector weliswaar vrij ver staat inzake mestverwerking, maar dit nog niet operationeel is. Zo hebben ze al vrij veel inspanningen gedaan om eigen mestverwerking te creëren. Ze zullen trouwens ook als eerste worden uitgenodigd bij onze task force inzake mestverwerking – wellicht zal dit nog in de loop van februari gebeuren – om te bekijken wanneer we een vergunning kunnen geven en hoe vlug dit operationeel kan zijn. Ik heb hen duidelijk gemaakt dat het zo vlug mogelijk gedaan moet zijn met de verwerking van kalvergier in die RWZI. Ze weten dus dat ze zelf zullen moeten instaan voor de mestverwerking. Het gaat gewoon om een tijdelijke oplossing die ik zeer tegen mijn zin heb moeten verlengen. Tussen haakjes, Aquafin is ter zake vragende partij, omdat het gaat om een installatie die onderbelast is. Ze zijn dus blij dat er toch wat vuilvrucht binnenkomt, zodat ze aan de slag kunnen. Natuurlijk is dit geen goede situatie, maar alles zal ter sprake worden gebracht bij de discussie met Aquafin over een heroriëntering van het huidige beleid.

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Mijnheer de voorzitter, met de verwerking van kalvergier en de RWZI's van Aquafin hebben we, gelet op het antwoord van de minister, een ruimere problematiek aangesneden dan bevat was in de vraagstelling. Ik neem aan dat deze ruimere discussie aan de orde kan komen in de commissie voor Leefmilieu, naar aanleiding van andere interpellaties over de rol, de functie en de resultaatsverbintenis van Aquafin zelf.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het overleg met de federale regering inzake de lawaaihinder rond de luchthaven van Zaventem

Actuele vraag van de heer Jos Bex tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over maatregelen om de milieuhinder rond Zaventem te beperken

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Van Rompuy tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het overleg met de federale regering inzake de lawaaihinder rond de luchthaven van Zaventem, en van de heer Bex tot minister Dua, over maatregelen om de milieuhinder rond Zaventem te beperken.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, vrijdag valt de beslissing over de lawaai-overlast in Zaventem. Gisteren zei de eerste minister dat hij, nadat die beslissing is genomen, overleg zal plegen met de gewesten. Eerst wordt er dus beslist en nadien overlegd. De Brusselse minister van Leefmilieu, de heer Gosuin, heeft daar sterk tegen geprotesteerd. Hij vond het niet kunnen dat er zomaar wordt beslist zonder dat er overleg werd gepleegd met de gewesten.

Mevrouw de minister, u bent een voorstander van het verbod op nachtvluchten : u verklaarde dit aan Het Laatste Nieuws. U bent er eveneens voorstander van dat het Vlaams Gewest de Brusselse normen zou overnemen. Op dit ogenblik is dat niet gebeurd. We stellen vast dat er sprake is van enorme afwijkingen van de luchtroutes richting Sterrebeek en Wezembeek-Oppem, omdat de door u gedane belofte van het overnemen van de Brusselse normen niet is uitgevoerd.

Als oppositieleider lig ik meer wakker dan vroeger als minister. Dat kan misschien zijn omwille van de grotere zorgen, maar ik vrees dat het meer te maken heeft met het feit dat er nu massaal meer vliegtuigen over onze regio vliegen : dit omdat de Vlaamse regering, in tegenspraak met haar belofte, geen maatregelen heeft genomen om geluidsnormen zoals die van het Brusselse Gewest op te leggen. Is er formeel overleg geweest – dus geen mondelinge gesprekken in kleine groepjes – tussen de Vlaamse en de federale regering ? Is er een standpunt van de Vlaamse regering ? U verklaarde in de krant voorstander te zijn van het verbod op nachtvluchten. U hebt verklaard dat die Brusselse normen zouden worden overgenomen door het Vlaams Gewest. Minister Vogels heeft dat zelfs in november aangekondigd. Daarover werden een aantal vragen gesteld. Waar blijft dat besluit van de Vlaamse regering ?

Ik kom zo bij mijn derde vraag. Beschikt u over een wetenschappelijke studie die aangeeft wat die normen van het Brussels Gewest betekenen, zowel

inzake de lawaaihinder voor de omwonenden als inzake de economische impact van een beperking van het aantal vluchten ? Dat zijn drie belangrijke vragen die onze fractie wil stellen.

De luchthavengemeenschap heeft een standpunt ingenomen. De provincie heeft een standpunt ingenomen. De verschillende partijen hebben een standpunt ingenomen. Als Vlaams minister nam u in januari in de kranten een standpunt in. Dit is een cruciaal moment : vrijdag worden beslissingen genomen. Heeft de Vlaamse regering de moeite gedaan om haar standpunt om te zetten in besluiten ? Heeft de Vlaamse regering de moeite gedaan om een formeel overleg te vragen met de gewesten ? Indien dit niet is gebeurd, zullen de mensen uit de regio Sterrebeek, Tervuren en Wezembeek de dupe zijn van een besluitvorming waarin het Vlaams Gewest afwezig is geweest. Men zal enkel sterke verklaringen hebben afgelegd in de kranten.

De voorzitter : De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex (*Op de tribune*) : Mevrouw de minister, in tegenstelling tot de heer Van Rompuy kan ik er wel alle begrip voor opbrengen dat u op dit moment voor Vlaanderen nog geen geluidsnormen vastlegt voor het luchtvaartverkeer. Ik kan best begrijpen dat u even wilt afwachten hoe de huidige turbulenties zullen overwaaien. Federaal premier Verhofstadt zal pas vrijdag met een oplossing naar buiten komen. Ik ga ervan uit dat het de bedoeling is om nog met de gewesten te overleggen.

Mevrouw de minister, wanneer zal dit overleg plaatsvinden ? We zullen meer dan waarschijnlijk wel moeten vaststellen dat het gevraagde totale verbod op de nachtvluchten er niet integraal zal komen. We vragen dan toch dat de Vlaamse regering zeer verregaande standpunten zou innemen in verband met het engagement van de federale overheid inzake het isolatieprobleem van de woningen in de getroffen zones. Vergelijkbaar met situaties in het buitenland kan er eventueel worden gedacht aan onteigeningen. Heel belangrijk is ook dat men uiteindelijk komt tot het vastleggen van corridors waarbinnen deze luchthavenactiviteit wel nog kan plaatsvinden. Op die manier kan er een bepaalde rechtszekerheid worden gecreëerd voor de mensen die in de buurt wonen.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal eerst antwoorden op de vragen over het overleg. De federale eerste minister heeft gevraagd om deze middag samen met de

Dua

gewesten te overleggen. Ik zal daar ook zelf aan deelnemen. Voor zover ik weet, is er op het federale niveau nog geen definitieve beslissing genomen inzake de nachtvluchten. Ik moet daar wel bij vermelden dat ik daarover ook alleen maar via de media ben geïnformeerd. Het zal waarschijnlijk de bedoeling zijn om samen met de gewesten te bekijken wat de mogelijkheden zijn en in hoeverre de violen op elkaar kunnen worden afgestemd.

Daarnaast is er natuurlijk mijn bevoegdheid voor het beperken van de geluidshinder. Op dit gebied zal ik hetzelfde antwoorden als wat ik al enkele keren in dit parlement heb geantwoord. Momenteel gaan we na in hoeverre we geluidsnormen kunnen opleggen op het Vlaams grondgebied. We nemen daarbij de Brusselse normen als basis, en we zullen nagaan in hoeverre we die kunnen overnemen. We willen immers vermijden dat er door de invoering van Brusselse normen vliegroutes verschuiven, waardoor de hinder op het Vlaamse grondgebied zou toenemen.

Zelf ben ik er voorstander van om de bevolking een maximale rust te garanderen. Het gaat echter om een heel technisch dossier. We voeren op dit ogenblik metingen uit om na te gaan hoe we dit kunnen oplossen. Ik heb niet de gewoonte me te laten opjagen in moeilijke dossiers, en zal dit dus op een rustige en wetenschappelijk onderbouwde manier uitwerken. Zodra we beschikken over resultaten, zullen we ze aan u als eerste meedelen.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Het antwoord van de minister ontgoochelt me. Het bewijst dat de Vlaamse regering nog geen dossier heeft. Vrijdag worden er op het federale niveau verregaande standpunten ingenomen over geluidsquota, het aantal nachtvluchten en normen allerhande die ook op het Vlaams grondgebied zullen gelden. De Vlaamse regering zal post factum niet meer aan die besluitvorming kunnen deelnemen.

Het Brussels Gewest heeft al in mei van vorig jaar normen uitgevaardigd. Iedereen was in november op de hoogte van de incidentie. U zegt straks eens te zullen beluisteren wat ze te vertellen hebben, terwijl de heer Verhofstadt zegt dat er nog drie kleine technische punten moeten worden besproken.

Ik stel vast dat Agalev niet meer vasthoudt aan de eis om nachtvluchten van één tot vijf uur te verbieden, hoewel verschillende Agalev-parlementsleden dat in de regionale SERV nog steeds naar voren brengen. Ik vraag u bij hoogdringendheid deze namiddag aan de eerste minister te vragen dat er geen besluitvorming komt zonder harmonisatie van de normen voor het Vlaams grondgebied met die voor het Brussels grondgebied en met de federale besluitvorming. Anders worden we de dupe, en zal de deviatie richting Vlaams-Brabant en Zaventem een feit zijn, met alle gevolgen.

De Vlaamse regering legt verklaringen af en neemt in de pers stellingen in. Als het echter op een coherente besluitvorming aankomt, heeft ze geen standpunt klaar. Ik ben ervan overtuigd dat hierover in de Vlaamse regering zelfs nog nooit formeel werd gesproken.

De voorzitter : De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex : Mevrouw de minister, de federale regering kan vrijdag geen beslissingen nemen over materies waarvoor dit parlement bevoegd is. Ik denk daarbij aan maatregelen op het gebied van ruimtelijke ordening en milieu. Het is echter duidelijk dat de exploitatie van Zaventem een federale aangelegenheid is. Als we tot een redelijke situatie willen komen voor de bewoners, zal dat veel geld kosten. De Vlaamse regering moet bij de federale regering pleiten voor het vrijmaken van de nodige middelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het onderzoek inzake de toepassing van de best beschikbare technologie in de Isvag-oven in Wilrijk

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Coens tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het onderzoek inzake de toepassing van de best beschikbare technologie in de Isvag-oven in Wilrijk.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (Op de tribune) : Mevrouw de minister, u hebt net gezegd dat u zich niet wil laten opjagen en dat u de dossiers behandelt in een

Coens

wetenschappelijke benadering. Met het dossier van de Isvag-oven komen we in rustiger vaarwater. De oven is in november weer opgestart, wat wetenschappelijk onderbouwd is. We willen dat opnieuw in de aandacht brengen.

Toen de oven opnieuw werd opgestart, ging dat gepaard met nogal wat engagementen. De meetresultaten zouden worden gevolgd. Aanvankelijk ging het niet goed, maar er was sprake van een startregime. Er zouden twee Nederlandse experts worden aangesteld om een onderzoek te doen naar de beste beschikbare technologie. Er zou worden nagegaan of de oven aan die technologie voldoet, zowel voor als na het opstarten.

In november lekte een deeltijds rapport uit in de krant. Toen we u daarover ondervroegen tijdens de begrotingsbesprekingen, zei u dat het om een voorlopige versie ging, en dat de Nederlandse experts het erover eens waren dat er pas een uitspraak kan worden gedaan als het volledige rapport klaar is. Dat zou dan in januari aan bod komen, maar we hebben nog niets gehoord. Bent u na die paar maanden al in het bezit van het rapport van de experts over de beste beschikbare technologie voor de Isvag-oven? En wat zijn dan de resultaten en de conclusies?

Minister Vera Dua (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Coens, we hebben op vraag van de bewoners twee Nederlandse experts aangewezen en gevraagd om een expertiseverslag te maken over de Isvag-oven. Van bij de aanvang hebben deze experts duidelijk gezegd dat ze pas een volledig rapport kunnen opmaken als ze én een onderzoek doen in de opstartfase van de oven, én dit vervolledigen met een onderzoek op het moment dat de oven volledig aan het draaien is. De twee voorwaarden zijn voldaan voor ovenlijn 1, die al op volle kracht werkt. Ovenlijn 2 zit nog in een opstartfase en werkt nog niet op vol rendement. We wachten af tot wanneer de tweede ovenlijn volop draait.

Oorspronkelijk was beloofd dat het rapport rond vijftien februari klaar zou zijn. Blijkbaar duurt het iets langer dan voorzien voor ovenlijn 2 op volle toeren draait en dus zal het rapport ook iets later af zijn. We zijn het engagement aangegaan om, zodra we beschikken over het rapport van de twee experts, dit onmiddellijk mee te delen aan Isvag en aan de omwonenden.

De voorzitter: De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens: Ik dank de minister voor het antwoord. Het rapport zal er pas op 15 februari zijn, of misschien nog later. Het is misschien zinvol om reeds een tussentijds verslag op te maken van de eerste lijn, wat al een volledig resultaat kan geven over het al dan niet beantwoorden aan de best beschikbare technologieën. Kunt u er niet op aandringen wat sneller duidelijkheid te verschaffen in dit dossier zodat we niet nog enkele maanden moeten wachten op het rapport van de Nederlandse experts?

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de plannen van federaal minister Demotte om bicommunautaire zenders te erkennen

De voorzitter: Aan de orde is de actuele vraag van de heer Keulen tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de plannen van federaal minister Demotte om bicommunautaire zenders te erkennen.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, heel recent heeft federaal minister Demotte het plan aangekondigd om bicommunautaire zenders op te richten. Dat zou moeten gebeuren op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Hij is ook bezig om de wetgeving wat dat betreft op punt te stellen.

Ik trap een open deur in als ik zeg dat Media een bevoegdheid is van de gemeenschappen. Ik ben heel ongelukkig met dit initiatief. Wat is het standpunt van de Vlaamse regering in deze principiële zaak?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, collega's, het standpunt van de Vlaamse regering is in dit dossier niet gewijzigd. Bij de bespreking van de fameuze wet van 30 maart 1995 hebben zowel in de Kamer als in de Senaat zowel de federale overheid als de parlementsleden duidelijk gesteld dat de bevoegdheid voor

Van Mechelen

omroepen exclusief aan de gemeenschappen toekomt en dat het niet aan de federale overheid toekomt om zogenaamde bicommunautaire omroepen te erkennen.

Ik betreur ten zeerste de uitspraken van federaal minister Demotte en heb inmiddels een brief laten voorbereiden door de administratie Media, waarvan ik veronderstel dat het inmiddels op de bus is gedaan. Hierin verzoek ik minister Demotte uitdrukkelijk om bij het status quo te blijven van maart 1995. Het initiatief zou haaks staan op een regionaal omroepbeleid vanuit de gemeenschappen omdat daar de technische decretale bepalingen moeten worden geïmplementeerd.

De voorbeelden die er vandaag zijn, maken voldoende duidelijk dat er zich op het terrein geen enkel probleem stelt. Ik geef het voorbeeld van Event TV dat een erkenning heeft als Vlaamse omroep en ook een erkenning als Franse omroep heeft gekregen. Ik zie dus niet in waarom minister Demotte naar aanleiding van verzuchtingen die op het autosalon zijn geuit met betrekking tot cartelevisie, een wetgevend initiatief zou nemen. We verzetten ons hier ten stelligste tegen, zullen ons standpunt schriftelijk overmaken aan minister Demotte en niet nalaten de andere geëigende kanalen te volgen indien de federale overheid hiermee doorgaat.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Samengevat betekent dit dus dat minister Demotte terug naar af wordt gevoerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Leo Peeters tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de stijging van de bouwgrondprijzen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Peeters tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de stijging van de bouwgrondprijzen.

De heer Peeters heeft het woord.

De heer Leo Peeters (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, zoals u zelf kon vernemen, zijn de bouwgrondprijzen in de periode 1998-1999 met gemiddeld 10 procent gestegen. Dit is een gemiddelde, want er zijn wel grote regionale verschillen. Zo liggen de grondprijzen bijzonder hoog in de provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant, met voor deze laatste Halle-Vilvoorde als grote uitschieter. Gelukkig zijn er ook nog arrondissementen met relatief lage grondprijzen.

Ik stel tot mijn tevredenheid vast dat de beide ministers hier aanwezig zijn, want mijn concrete vraag dienaangaande heeft betrekking op de link tussen het huisvestingsbeleid en het beleid inzake ruimtelijke ordening.

Wat de huisvesting betreft, beschikken we over een uitgebreid instrumentarium om iets aan die grondprijzen te doen. Zo hebben we de Vlaamse Wooncode goedgekeurd, met daarin onder meer opgenomen de erfpachtformule, het voorkeurecht, het grond- en pandenbeleid en dergelijke meer die ons in de mogelijkheid stellen waar nodig op die prijsstructuur in te grijpen.

Dit vergt echter een sterke link met het ruimtelijk beleid. Uit heel wat woonbehoefteonderzoeken blijkt echter dat heel wat onbebouwde percelen niet te koop worden aangeboden. Die gronden worden dus om zuiver speculatieve redenen aangehouden. Die grondspeculatie dient mijns inziens grondig te worden aangepakt om zo die grondprijzen te drukken.

Ik wens dit te vergelijken met het huisvestingsbeleid waarin een territoriale afbakening is gemaakt tussen woningbouw- en woonvernieuwingsgebieden. In het ene geval wordt de klemtoon gelegd op nieuwbouw, in het andere op renovatie. Nu we met dergelijke grote regionale verschillen worden geconfronteerd, zouden we tot een heel selectieve ruimtelijke aanpak moeten overgaan. Vandaar mijn voorstel om beide bevoegdheden in die aanpak aan elkaar te koppelen. Van de minister van Ruimtelijke Ordening wilde ik daarom graag vernemen hoe hij staat tegenover dergelijke initiatieven die kunnen bijdragen tot het drukken van de bouwgrondprijzen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het door de heer Peeters aangehaalde probleem is inderdaad reëel, te meer omdat de stijging van de grondprijzen aan-

Van Mechelen

zienlijke sociale gevolgen heeft. In de krant van gisteren heb ik aangekondigd dat ik met betrekking tot deze problematiek nog deze week een grondige brainstorming zal houden met mijn administratie.

De stijging van de grondprijzen heeft uiteraard ook te maken met enkele marktfenomenen en in het bijzonder met het feit dat de rentevoet de voorbije jaren laag is gebleven. Deze lage rentevoet zorgt voor een stijgende vraag naar gronden die daarvoor duurder worden. Dit is nu eenmaal een economische wetmatigheid.

We moeten de problematiek zowel op Vlaams als op regionaal niveau bekijken. Uit alle studies blijkt dat de woonreserves op Vlaams niveau in de berekening tot 2007 voldoende groot zijn. Er zijn voldoende reserves, zij het dat het aanbod in sommige regio's onvoldoende is.

De Vlaamse regering voert een continu beleid. Er is immers nood aan een actief grondbeleid op alle echelons. U zult in de aanpassing van het decreet op de Ruimtelijke Ordening, die de regering principieel goedkeurde, merken dat we de gemeentebesturen bijkomende instrumenten geven om een selectiever grondbeleid te voeren. Dat is immers een taak voor de gemeenten.

Een van de problemen is het achterwege blijven van de stedelijke afbakingsprocessen op grootstedelijk en kleinstedelijk niveau. We hebben ons voorgenomen om die te versnellen. De eerste dossiers zijn klaar. Aalst zal de eerste stad zijn, en ook de afbakening van Mechelen komt eraan. Door onze initiatieven zorgen we ervoor dat we door de tunnel raken en dat er duidelijkheid komt.

Ik wil ook even vermelden dat zowel het gemeentelijk als het provinciaal ruimtelijk structuurplan een belangrijke rol speelt. We stellen op het terrein echter vast dat slechts 4 van de 308 gemeenten klaar zijn met de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen. Een aantal plannen komt eraan. In de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen kunnen correcties worden aangebracht.

We kampen nog met het probleem van de woonbehoeftestudies. We hebben daarover deze voormiddag vergaderd. Ik denk dat de afdeling Ruimtelijke Planning de zaak te rigide bekijkt. Zolang het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan niet is goedgekeurd, kijkt de afdeling Ruimtelijke Planning vrij streng toe op de woonbehoeftestudies. We hebben

afgesproken dat we in gemeenzaam overleg met alle betrokken partijen op lokaal niveau en met de afdeling Ruimtelijke Planning-Beleid zullen onderzoeken of er niet soepeler kan worden opgetreden. Op die manier kunnen we anticiperen op de ruimtelijke structuurplannen die in opmaak zijn.

Ik ga akkoord dat er een probleem is, maar niet in de totaliteit, wel in het aanbod. Het spreekt voor zich dat we een gedifferentieerd beleid moeten voeren. De minister van Huisvesting beschikt over de Socialehuisvestingsmaatschappij, wat hem de grootste landeigenaar van Vlaanderen maakt. Ook hij zal worden betrokken in het overleg om een antwoord te geven op de heel urgente vragen van heel wat jonge mensen.

De voorzitter : De heer Peeters heeft het woord.

De heer Leo Peeters : Mijnheer de minister, één facet ontbreekt in uw antwoord. In vele gevallen is het omwille van een speculatief doel dat heel wat bebouwbare percelen in een lot niet ter beschikking worden gesteld. Dit beïnvloedt in belangrijke mate de marktprijs.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de aangekondigde kandidatuur van verschillende ministers voor de komende gemeenteraadsverkiezingen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dewinter tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de aangekondigde kandidatuur van verschillende ministers voor de komende gemeenteraadsverkiezingen.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (Op de tribune) : Mijnheer de minister-president, ik ben blij dat u, in tegenstelling tot vorige week, niet op vakantie bent. Ik hoop dat u voldoende bent uitgerust om onze vragen te beantwoorden.

Dewinter

Ik lees een stukje voor uit het regeerakkoord : 'Politieke mandatarissen moeten hun beslissingen in volle onafhankelijkheid kunnen nemen. Daarom is de Vlaamse regering voorstander van volgende onverenigbaarheden : gelijktijdige uitoefening van kabinetsopdrachten, (...) de cumulatie van verschillende politieke mandaten die de geloofwaardigheid van de politiek ondermijnt en een continue vernieuwing en verjonging onmogelijk maakt. De onverenigbaarheid tussen het ambt van burgemeester, schepen of OCMW-raadslid met een parlementair mandaat, is in dat opzicht een prioritaire doelstelling.'

Verba volant, scripta manent. Wat geschreven staat, blijft geschreven, zelfs na zes maanden. Ik stel vast dat zes van de negen ministers uit uw regering, u inclusief, bij de gemeenteraadsverkiezingen op 8 oktober zullen fungeren als lijsttrekker. Enkeligen hebben reeds aangekondigd dat ze geen ontslag zullen nemen als gemeenteraadslid. Ze beschouwen hun mandaat als een appeltje voor de dorst : als ze hun ministerambt neerleggen, kunnen ze in de plaats treden van degenen die hen zo lang heeft vervangen.

Dit lijkt me niet helemaal in overeenstemming met het regeerakkoord. Er zijn ook een aantal ethische en deontologische problemen. Dat blijkt uit de handelwijze van minister Landuyt. Hij wil een aantal maatregelen nemen op lokaal vlak, toevallig in Brugge waar hij lijsttrekker is. Die maatregelen zijn duidelijk geïnspireerd door de verkiezingen.

Er is dus niet alleen een politiek probleem van geloofwaardigheid van uw regering, waarin woord en daad met elkaar in tegenspraak zijn. Er is ook een deontologisch, ethisch probleem. Het kan niet dat een minister vanuit zijn functie op lokaal vlak bepaalde handelingen stelt die zijn functie als lijsttrekker ten goede komen.

Hoe zult u uw regeerakkoord in overeenstemming brengen met de pijnlijke realiteit die zich momenteel in uw regering voordoet ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik neem aan dat de heer Dewinter de laatste zal zijn die me mijn studiereis van vorige week kwalijk zal nemen.

Wat zijn vraag betreft, gaat het niet zozeer om regeringsleden, maar om parlementsleden. Hij stelt een vraag naar de mogelijke onverenigbaarheid van een parlementair mandaat met een plaatselijk uitvoerend mandaat, zoals schepen, burgemeester of voorzitter van het OCMW. Met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, mijnheer Dewinter, zal die hypothese zich in hoofde van u en uw fractie nooit voordoen. (*Opmerkingen van het VB*)

Wat de grond van de zaak betreft, hebt u terecht het regeerakkoord geciteerd. Daarin staat dat een onverenigbaarheid tussen een parlementair mandaat en een plaatselijk uitvoerend mandaat effectief moet worden gebannen. De voorzitter van dit parlement, de heer De Batselier, heeft daarover een nota gemaakt en nog voor de jaarwisseling meegedeeld. In het regeerakkoord werd ook duidelijk overeengekomen dat ter zake initiatieven van het parlement kunnen en moeten uitgaan. Het is niet aan de regering om een dergelijke onverenigbaarheid te regelen. De regering zegt alleen dat het decretaal moet worden vastgelegd.

Als een dergelijke regeling ingaat – en ik ben vragende partij – dan moet die voor iedereen gelden. Ik behoor tot een politieke partij die in het verleden ooit eens de proef op de som heeft genomen naar aanleiding van de Europese verkiezingen. We hadden toen als enige partij een zuivere, geloofwaardige lijst opgesteld. De anderen deden niet mee en stelden hun kanonnen kandidaat. De kiezer heeft daar toen anders over beslist.

Ik wil nog een laatste opmerking maken, en het komt aan dit parlement toe om daarover te beslissen. Is het denkbaar dat we de leden van deze assemblee decretaal dat verbod opleggen, en op 8 oktober naar verkiezingen gaan waar de leden van een andere assemblee datzelfde verbod niet kennen ? Dat is een opportuniteitskwestie, waarover ik geen uitspraken doe. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Mijnheer Van Rompuy, er is inderdaad het voorstel van de heer De Batselier. Dat zal ook u treffen, want u zult met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid de meerderheid van de heer Vermeiren breken. Maar dat is een ander verhaal. (*Rumoer*)

Als in dit parlement een consensus bestaat die decretaal wordt vastgelegd, dan zal iedereen, ook de regering, zich daaraan houden.

Dewael

Het gaat hier niet enkel om een onverenigbaarheid tussen een lokaal uitvoerend mandaat en lidmaatschap aan een parlement. Het moet nog altijd mogelijk zijn dat men zich kandidaat stelt voor de functie van gemeenteraadslid, het mooiste van alle mandaten. Tot nader orde staat in geen enkele regeerverklaring dat daar een onverenigbaarheid wordt betracht. Ik sluit me aan bij al wat dit parlement in al zijn wijsheid zal beslissen.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister-president, ik ben blij dat u de beslissingen van het parlement respecteert. Het zou nog beter zijn als u uw eigen beslissingen zou respecteren. Deze regering toont weer een hemelsbreed verschil tussen woord en daad. Wat u op papier hebt gezet, wat u hebt beslist met uw coalitiepartners, zult u op het moment van de waarheid, de gemeenteraadsverkiezingen, niet uitvoeren. U schuift de verantwoordelijkheid door naar het parlement. Ik vind dat niet alleen schijnheilig, ik vind dat ook politiek laf en onverantwoord.

Het mandaat van parlamentslid en dat van minister zijn toch echt verschillend. Het eerste behoort tot de wetgevende macht. U behoort tot de uitvoerende macht, dus zou u nog veel meer de scheidingslijn moeten maken tussen een uitvoerend mandaat op Vlaams of federaal niveau en op lokaal niveau. Ik stel vast dat u niet in de praktijk zult brengen wat u amper zes maanden geleden hebt beslist. U liegt wanneer u zegt dat u het voortouw zult nemen en het voorbeeld zult geven. U, minister van Onderwijs Vanderpoorten, minister van Binnenlandse Zaken Sauvens en minister van Mobiliteit Stevaert hebben al gezegd dat ze na hun ministerschap eventueel opnieuw burgemeester willen worden na 8 oktober. U doet aan een soort van politiek pensioensparen, u voorziet in een appeltje voor de dorst voor het geval u niet meer als minister wordt verkozen. Van politieke ethiek gesproken, kan dit wel tellen.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Ik noteer dat de heer Dewinter zegt dat het laf en schijnheilig is in een parlementaire democratie een beslissing over te laten aan het parlement. Dat vind ik een merkwaardige opvatting van parlementaire democratie. (*Rumoer en opmerkingen van de heer Filip Dewinter*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de financiering van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Actuele vraag van de heer Eloi Glorieux tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de financiering van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Vandenbossche en Glorieux tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de financiering van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, gisteren en vandaag kregen honderden Vlaamse verenigingen in Brussel een brief van u. De leden van de VGC worden sindsdien bijna constant opgebeld met vragen om informatie. Uw brief verrast ook mij.

U laat aan de verenigingen weten dat ze waarschijnlijk financiële problemen zullen krijgen door het deficit van de VGC, waarvoor u de vorige regering en ook het college van de VGC met de vinger wijst. Dit is hallucinant, want u zegt niet wat u daaraan wilt doen. U zegt niet of u een beslissing hebt genomen en deze verenigingen de kans wilt geven om te blijven werken. De vorige Vlaamse regering en het college van het VGC gingen in de fout en dat probleem kunt u blijkbaar niet oplossen.

Mijnheer de minister, hoe kunt u op een ernstige wijze verklaren dat het college van de VGC in uw aanwezigheid een beslissing heeft genomen waarbij u in het verslag niet het minste voorbehoud hebt laten aantekenen over de voorlopige twaalfden ? Ik heb een nota van uw kabinet in mijn bezit waarin staat dat het huidige deficit van de VGC wordt verklaard door het afsluiten van de Sint-Michielsakkoorden, de provinciale bevoegdheden en de uitvoering van de Vlaamse decreten. Daar gaat het

Vandenbossche

debat niet over. De nota toont wel duidelijk aan dat uw kabinet de structurele tekorten en de redenen daarvoor kent.

Wat is dan eigenlijk het probleem ? Slaagt u er niet in om uw collega's-ministers te overtuigen om 300 miljoen frank bij te passen voor de VGC ? Doet u uw paraplu open en zoekt u schuldigen voor wat u niet zult kunnen doen ? Indien u wel een antwoord kunt bieden, moet u me verklaren hoe een minister zo een paniek kan veroorzaken bij honderden Vlaamse verenigingen in Brussel.

Gedurende mijn elfjarige carrière als parlementslid en in mijn praktijk heb ik duizenden brieven geschreven. Wat u hier neerpent is echter nooit gezien. Politiek en deontologisch is dit totaal onverantwoord. Ik hoop dat u die 300 miljoen frank hebt gevonden in plaats van een cijfertje naar voren te schuiven waardoor de begroting van de VGC wordt verhoogd. We weten waarmee u bezig bent.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, bij de aanvang van uw ambt hebt u een erfenis op uw bureau gekregen, namelijk een tekort voor de VGC van om en bij de 300 miljoen frank. Het is jammer dat degenen die dit tekort jarenlang zagen aankomen en niets hebben gedaan, nu het hardst schreeuwen.

Mijnheer de minister, in de herfst hebben we het probleem ruimschoots besproken tijdens de begrotingsdebatten in de commissie. U hebt toen gezegd dat u de deficitaire begroting van de VGC niet zou aanvaarden. Daardoor zou de VGC gedurende de eerste maanden van het jaar met voorlopige twaalfden werken. U zou ook een onderzoek laten uitvoeren naar de oorzaken van dit tekort. Op basis van een degelijk inzicht zou u een duurzame oplossing van het structurele en reeds lang aanslepende tekort bieden.

Naar aanleiding van de budgetcontrole zou men ernaar streven af te stappen van het systeem van de voorlopige twaalfden waardoor de VGC effectief in staat zou zijn om een gedegen en volwaardig beleid te voeren. We hebben die beslissingen toen gesteund, en ook nu staan we er nog achter.

We staan nu aan de vooravond van de budgetcontrole. We weten nu dat de werking van de VGC door de huidige financiering wordt gehypothekeerd. Mijnheer de minister, hoever is men, in sa-

menspraak met de instellingen van de VGC, gevorderd met het zoeken naar een duurzame oplossing ? Tegen wanneer zou de VGC in staat worden gesteld een volwaardig beleid te voeren op basis van een volwaardig budget ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben blij dat deze vraag wordt gesteld. Ik ben ook blij dat de heer Vandenbossche in zijn betoog het woord hallucinant gebruikte. Dat woord is politiek immers iets correcter dan het woord hypocriet, dat hij in zijn schriftelijke tekst gebruikte.

Het gaat hier om het verstrekken van informatie aan het middenveld over de huidige situatie. In mijn brief heb ik erop gewezen dat er door de beslissing van de vorige regering een aantal problemen zijn gerezen met betrekking tot de begroting 1999, meer bepaald voor de uitbetaling van subsidies. Deze problemen hielden verband met de keuze om te werken via het centraal financieringsorganisme, waarbij de VGC wordt beschouwd als een VOI, terwijl ze dat niet is.

Ik heb het college van de VGC erop gewezen dat er voor de begroting 2000 twee mogelijkheden bestaan. Ten eerste kan men een begroting indienen die in evenwicht is, wetende dat een aantal uitgaven bij de begrotingscontrole herzien moeten kunnen worden. Het voordeel daarvan is dat men niet moet werken met voorlopige twaalfden. Het college oordeelde echter dat men politiek een sterker signaal kon geven aan de Vlaamse Gemeenschap door een deficitaire begroting in te dienen. Het college vreesde dat indien het dat niet zou doen, de Vlaamse Gemeenschap zou beweren dat mits enige moeite een begroting kan worden ingediend binnen de huidige financiering. Dit is de verantwoordelijkheid van de VGC. Ik heb hier begrip voor. Het gevolg van deze beslissing is dat er met voorlopige twaalfden wordt gewerkt. Aangezien het nooit kwaad kan over juiste informatie te beschikken, heb ik er reeds op gewezen dat hierdoor eventueel tijdelijk een aantal subsidies niet kunnen worden uitbetaald.

Mijnheer Glorieux, intussen heb ik niet stilgezeten. De begroting werd bij mij ingediend, maar ik kan ze niet goedkeuren. U weet dat goed. Tijdens de commissiebesprekingen was u trouwens de eerste die toegaf dat het niet meer dan logisch is dat er een onderzoek wordt gevoerd naar de grootte van het deficit. U begrijpt dat ik de begroting niet klakkeloos met 300 miljoen frank kan verhogen. Het

Anciaux

onderzoek wordt momenteel gevoerd. De inspectie van Financiën heeft een verslag opgesteld, op basis waarvan het college zal reageren. Op basis van die reactie en op basis van een politieke beslissing over hoeveel beleidsruimte aan de VGC wordt toegekend voor nieuw beleid, zal ik aan de regering een concreet voorstel formuleren.

Ik engageer me ertoe dat ik het tekort – zelfs verhoogd, dus niet enkel het structurele tekort – bij de begrotingscontrole zal hard maken bij de regering. Ik hoop dat het parlement me hierin volgt. Dit moet uiteraard wel gebaseerd zijn op juiste gegevens. Dit wordt op dit ogenblik onderzocht. U mag gerust weten dat de inspectie van Financiën in een eerste fase meende dat 125 miljoen frank van de 300 miljoen frank een structureel tekort was. Er worden momenteel besprekingen gevoerd om een aantal opmerkingen van de inspectie van Financiën te weerleggen en om bijkomende informatie te geven. Ik ben daar actief bij betrokken. Ik wil komen tot een bedrag dat zowel de VGC als de Vlaamse regering noodzakelijk vinden om het regeerakkoord uit te voeren, om het structurele tekort aan te pakken en om voldoende ruimte te geven om een vernieuwend beleid binnen Brussel mogelijk te maken. Ik denk niet dat dit een vorm is van hallucinaties of van mij te willen verschuilen. Ik neem die verantwoordelijkheid volledig op mij. Ik engageer me om het structurele tekort van de VGC weg te werken.

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Walter Vandebossche : Mijnheer de minister, uw stelling is bijzonder gevaarlijk. U begint een discussie over de aanwending van een aantal beleidsmiddelen voor het Vlaams verenigingsleven in Brussel. Het spelletje dat u speelt, zal ons zuur opbreken. Het is duidelijk dat het werkveld in Brussel hiertegen moet worden gemobiliseerd. Als u zich beperkt tot de structurele middelen, dan zullen honderden verenigingen in de kou komen te staan. Wat u doet is erg gevaarlijk.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de minister, ik noteer met genoegen dat u alles in het werk zult stellen om zo snel mogelijk een duurzame oplossing voor dit al lang aanslepende probleem uit te werken. Ik zou daarbij een lans willen breken om dat in zo nauw mogelijke samenwerking te doen met het college van de VGC, want een duurzame

oplossing moet in samenspraak totstandkomen. Dat ligt trouwens in de lijn van het regeerakkoord, waarin men spreekt over de versterking van de relaties tussen de Vlaamse regering en de Brusselse instellingen van de VGC.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de ondertekening van de dossiers zorgverbreding in het basisonderwijs door de huidige PMS-directies

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dijck tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de ondertekening van de dossiers zorgverbreding in het basisonderwijs door de huidige PMS-directies.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, tal van basisscholen hebben hun dossiers over zorgverbreding en het onderwijsvoorrangsbeleid al ingediend, of werken daaraan. Volgens de voorwaarden waaraan die dossiers moeten voldoen, moet dat document ook worden ondertekend door het PMS-centrum dat de school in kwestie begeleidt. Dat is vrij logisch, want de zorgverbreding en het onderwijsvoorrangsbeleid vereisen een zekere inbreng van de PMS-centra.

We hebben een nieuw decreet over de CLB's goedgekeurd. Die centra worden vanaf 1 september 2000 operationeel. Men meldt me dat bepaalde PMS-centra niet in de mogelijkheid zijn om de dossiers van sommige scholen goed te keuren. De directeur in kwestie stelt dat hij niet het gezag heeft om zijn handtekening te plaatsen zolang er geen garanties zijn voor een samenwerking voor het volgende schooljaar. Hij is dan misschien geen directeur meer van dat PMS-centrum, of dat centrum werkt dan niet meer met de school in kwestie. De CLB's worden pas op 1 september opgestart, en zij hebben nog niet de mogelijkheid om hun goedkeuring aan het dossier te geven.

Ik denk niet dat het probleem zich op heel veel plaatsen voordoet. Er zijn echter al problemen gesignaleerd in het Antwerpse. Kan de minister bij de

Van Dijck

beoordeling van de ontvankelijkheid van de dossiers rekening houden met deze moeilijkheden ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de heer Van Dijck heeft het hier over een probleem dat ons nog niet ter ore was gekomen. In het kader van de zorgverbreding en het onderwijsvoorrangsbeleid moeten de scholen een aantal engagementen aangaan. Een ervan is een verbintenis met de PMS-centra/CLB's.

Die CLB's beginnen op 1 september te functioneren. Ze worden beschouwd als de rechtsopvolgers van de PMS-centra. Voor een goed bestuur moeten de PMS-centra de nodige maatregelen nemen om een ononderbroken beleid mogelijk te maken. Ook op het ogenblik dat men niet meer zal spreken van PMS-centra, maar wel van CLB's, moet dat het geval zijn.

Ik ga er dus vanuit dat de directeurs de nodige verantwoordelijkheid zullen krijgen om die dossiers voor te bereiden. Zo kan men in september gewoon verder werken zonder dat een aantal scholen in moeilijkheden komen.

Ik ben u dankbaar dat u mij dit hebt gesignaleerd. Ik zal met een aantal centra contact opnemen. Indien zich moeilijkheden voordoen, zullen we in elk geval bemiddelen of maatregelen nemen.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik meen dat uw opmerkingen terecht zijn. Ik zal dan ook niet nalaten u de plaatsen mee te delen waar zich problemen zouden voordoen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

BELEIDSNOTA Financiën en Begroting 1999-2004, ingediend door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden – 166 (1999-2000) – Nr. 1

Bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de bespreking van de beleidsnota Financiën en Begroting 1999-2004, ingediend door de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

De heer Vandembroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandembroeke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik zal de beleidsnota Financiën en Begroting benaderen vanuit twee invalshoeken. Daarbij wil ik het kort even hebben over de begroting en iets omstandiger over de beleidsnota die de synthese vormt van de diverse beleidsnota's.

Ik begin met de begroting. Wat de begrotingstechnische gegevens betreft, wordt nogal wat kritiek geuit, zowel intern als extern. Met interne kritiek bedoel ik kritiek van deze assemblee, in het bijzonder van de CVP, externe kritiek is kritiek vanuit de media. Mijn fractie distantieert zich daarvan.

Mijnheer de minister-president, u hebt de intentie – en dat staat ook duidelijk in de beleidsnota – de beschikbare beleidsruimte maximaal en optimaal te benutten. Er zijn een aantal acute pijnpunten waar sowieso rekening mee moet worden gehouden. Het lijkt me dan ook best dat u zich distantieert van alle kritiek. Uiteraard moet een zekere zorgzaamheid aan de dag worden gelegd inzake de evolutie op langere termijn. Het jaar 2010 is immers een scharnierjaar waarin we te maken krijgen met de vergrijzing. Uit de beleidsnota van minister Van Mechelen blijkt bovendien dat we de eerstvolgende jaren terechtkomen in een minder gunstige conjuncturele ontwikkeling. Dit leidt samen met de effecten van de vergrijzing, die een meer conservatief gedrag tot gevolg hebben, tot een afremming van het consumentenvertrouwen. Ook de conjunctuuranalyse vertoont vanaf 2010 bepaalde spanningen. De beleidsnota schenkt daar evenwel nu reeds aandacht aan. We zijn hier dan ook vrij gerust in.

Mijn fractie heeft altijd gesteld dat men best niet te ver in de toekomst projecteert. De minister-president heeft dit deze ochtend reeds terecht aangehaald. We zijn immers een nieuw landschap aan het uittekenen. Het is tenslotte de bedoeling van de Costa-onderhandelingen om een volwaardige en zo groot mogelijke fiscale autonomie tot stand te brengen. Die autonomie zou uiteraard tot een andere inschatting van de begroting leiden.

Vandenbroeke

Aangezien het budgettaire hiermee is behandeld, zou ik het nu iets omstandiger over de eigenlijke beleidsnota willen hebben.

Ze is de kortste van de 26 beleidsnota's die we hebben ontvangen : amper 16 bladzijden, de kaft niet meegerekend. Het is echter ook een sterk synthetische nota, die geregeld naar diverse andere beleidsnota's verwijst. Die interne verwijzingen moeten zeker kunnen, want het voeren van een kerndebat is net datgene waartoe deze beleidsnota ons uitnodigt.

De termen kernfuncties en kerntaken worden in deze context geregeld gebruikt – in de beleidsnota staan ze trouwens vetjes afgedrukt. Dit geldt niet voor de term kerndebat. Het gaat hier om een echte uitnodiging voor de lezer, als hij tenminste voldoende attent is om er niet over te kijken. Mijnheer de minister-president, u nodigt ons uit om suggesties te geven bij het uittekenen van de beleidslijnen. U hebt dit deze ochtend trouwens reeds zelf gesteld. Deze nota is niet zomaar te nemen of te laten. Minister Stevaert heeft ons vorige week ook al gezegd dat hij op eventuele ideeën van ons zou ingaan. Het gaat hier tenslotte om beleidslijnen voor de komende vier jaar. Ik heb hier persoonlijk vrij lang over nagedacht en ik ben ervan overtuigd dat u het eerlijk meent.

Dit brengt me tot de uitnodiging van de heer Vinck om te participeren aan een Vlaamse conferentie. U hebt hier positief op gereageerd door te stellen dat deze assemblee zich eens moet bezinnen over wat kan gebeuren en wat tijdens de eerstkomende jaren zou kunnen gebeuren. Dit is tevens een oproep tot de regering, het parlement, de sociale partners en de academici om hun eigen goedbedoelde ideeën aan te reiken, zodat we het beleid van de komende jaren optimaal kunnen uittekenen.

De inleiding van de beleidsnota concretiseert de streefdoelen van deze ambitieuze regeringsploeg. Zij streeft naar het uitbouwen van de actieve welvaartsstaat en van de actieve welzijnsstaat en wil rekening houden met ethische, economische en ecologische gegevens. Er wordt zelfs gesproken over de kwaliteit van het leven.

Over dit laatste heb ik lang gepiekerd. Wat kan dit nu betekenen, de kwaliteit van het leven ? Kwaliteit voor wie ? Kwaliteit voor wat ? Laten we die vragen ten gronde stellen. Met uw regeringsploeg biedt u ons 26 beleidsnota's aan, de ene al lijviger dan de andere. De uwe is de meest synthetische.

Met die ploeg streeft u doorheen deze zittingsperiode de kwaliteit van het leven na. Maar wat betekent dit ? U moet deze kernvraag kunnen en durven beantwoorden.

Wij vertegenwoordigen de deelstaat Vlaanderen. Als er wrijvingen zouden zijn over de omschrijving van de deelstaat Vlaanderen, dan meen ik inderdaad dat dit de kwaliteit van het leven zou hypothekeren. De mensen nemen dit niet. Maar ik ben daar vrij gerust in. Sinds 1963 kennen we de territoriale omschrijving van Vlaanderen, het *ius soli*. Mocht daar maar iemand aan durven te raken, dan zouden in elke fractie mensen rechtspringen om te zeggen dat dit niet kan.

Maar wat betekent die kwaliteit van het leven binnen Vlaanderen ? Kwaliteit voor wie ? Uiteraard voor de Vlaamse bevolking. We zijn met 6 miljoen Vlamingen, hoort men vaak beweren. Mijnheer de minister-president, u als *primus inter pares* moet zich daar tal van vragen over stellen, want eigenlijk zijn het er geen 6 miljoen en het zullen er ook nooit 6 miljoen zijn. Vanaf 2010 zal deze bevolking immers afnemen. We zijn niet meer in staat om voor de aflossing van de wacht te zorgen. Vandaar die vragen. Dit is immers de kern van het begrip 'kwaliteit' binnen de biotoop Vlaanderen voor de Vlaamse bevolking.

We zouden dit bijna moeten vergelijken met wat er veertig jaar geleden is gebeurd in Wallonië. Vlaanderen kende toen nog een bevolkingsexplosie. Men heeft daar toen een aantal experts bijgehaald, zoals Roland Pressat. Ik heb nog het geluk gehad les te kunnen volgen bij die mensen. Binnen de kortste keren hadden ze hun analyse klaar : 'La Wallonie se suicide'. Mocht u vandaag eminente demografen een analyse laten maken, dan zouden ze u binnen de kortste keren meedelen dat ook België, en dan vooral Vlaanderen, zelfmoord pleegt. Meer nog dan bij de zuiderburen vergrijst onze bevolking. Dit moet worden ingecalculleerd. Dit is de cruciale schakel wanneer men een beleid wil uittekenen dat kwaliteit wil bieden aan de mensen.

Mijnheer de minister-president, u hebt zelf gevraagd om suggesties. Welnu, mijn fractie dringt er sterk op aan dat u volgend jaar een bijkomende beleidsbrief zou opstellen inzake het gezins- en bevolkingsbeleid. U kunt natuurlijk de overweging maken dat dit botst met de wet houdende de privacy en dat we terzake niet tussenbeide kunnen komen. Dat klopt. Maar u kunt dit toch oordeelkundig helpen sturen. We moeten immers af van die mateloze vergrijzing. Er zijn voorbeelden bekend waarbij de privacy wel wordt gerespecteerd :

Vandenbroeke

ik denk dan bijvoorbeeld aan de Scandinavische landen, waar de ontgroening een decennium of meer geleden immens was. Daar hebben ze dit weten bij te sturen.

Ik heb er de diverse beleidsnota's op nageslagen. Natuurlijk is er sprake van opvang in de nota van minister Landuyt. Ook in de nota's van minister Vogels komt het gezinsbeleid soms ter sprake. Deze initiatieven zijn echter te gefragmenteerd. Het verzoek van mijn fractie is dat hier één geheel van zou worden gemaakt. Dit hebben we absoluut nodig.

Het is trouwens frappant : anderhalf jaar geleden heeft het Vlaams Parlement unaniem – met uitzondering van een onthouding van Agalev – een resolutie aangenomen over het gezinsbeleid. Daarmee is tot vandaag niets gebeurd. Ik heb dit al gesignaleerd aan minister Vogels. Ze zal dit naar best vermogen opvolgen. Hoe dan ook, als men wil spreken over kwaliteit, is dit in eerste orde de kerntaak : een verantwoord gezinsbeleid.

Ik kom nu bij mijn volgend punt. Wat doen we met de Vlaamse bevolking ? Ik verwijs even naar artikel 1 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens : 'Alle mensen worden vrij en gelijk geboren in waardigheid en rechten.' Dit is een schitterend uitgangspunt, maar was het maar zo. Er is slechts één manier om hier iets aan te doen. Als men alle jonge mensen het maximum aan kansen wil geven, dan moet men maximaal investeren in onderwijs. Dit moet gebeuren op alle echelons en alle terreinen : kleuteronderwijs, lager onderwijs, secundair onderwijs, hoger onderwijs, universitair onderwijs, buitengewoon onderwijs enzovoort. Jammer genoeg doen we dit niet of onvoldoende.

Waarom doen we dit niet of onvoldoende ? We volgen een ogenschijnlijke logica. Er zijn minder kinderen. Men zou dus kunnen denken dat we inzake onderwijs kunnen besparen en rationaliseren. Voor minder kinderen zijn minder leerkrachten en minder scholen nodig. Ogenschijnlijk zit er dus iets logisch in. Deze manier van denken is echter compleet verkeerd. Een bevolking die een te beperkte instroom van actieven heeft moet het immers hebben van productiviteit. Men moet dus maximaal investeren op alle niveaus en in alle vormen van onderwijs – beroeps, technisch of ASO.

Mijnheer de minister-president, u bent van plan om tijdens de legislatuur 20 miljard frank extra in onderwijs te investeren. Ik heb nu niet genoeg tijd om

hier dieper op in te gaan, maar ik heb dat tijdens de vorige jaren al verschillende keren gedaan. De investeringen in het onderwijs waren tot nu toe benedenmaats. Uiteraard zijn we van plan een en ander te doen voor infrastructuur. We hebben echter veel meer nodig. Een input van 20 miljard frank is veel te weinig. Maak daar maal twee of maal drie van. Dan pas zullen we opnieuw mee zijn met de voorbereiding van de kennismaatschappij en met de ontwikkelingskansen voor alle kinderen van onze maatschappij die nood hebben aan deze investeringen.

Ik kom nu bij mijn derde en laatste puntje. Vanuit mijn fractie ambiëren we toch nog iets supplementair. We weten dat er nu al enorm grote lacunes zijn in het onderwijs. Fabrimetal en andere organisaties reiken ons nu de hand om samen te werken inzake onderwijs. Het is als het ware een soort van PPS. Ze willen extra onderwijskrachten en informatici aanreiken. Op zich is dat een goed initiatief, maar we moeten verder gaan : we moeten autonoom kunnen sturen.

Ik wil meteen ook een waarschuwing laten horen. We staan inderdaad voor een kennismaatschappij, die we optimaal moeten voorbereiden. Het is echter niet waar dat we een maatschappij voorbereiden die aan robotisering doet, en dat we experts van de experts gaan voorbereiden. We moeten ze inderdaad voorbereiden en we moeten de passende accenten leggen, maar tegelijk moeten we in het onderwijs van laag tot hoog blijvend aandacht hebben voor waarden, voor een filosofische inbreng naast de technologische, en voor de dimensie cultuur. Dat is de uitdrukkelijke wens van mijn fractie.

We staan voor een maatschappij van mensen die goed zijn voorbereid door het onderwijs, en technisch bekwaam zijn. Ze zullen veel en hard moeten en kunnen werken, maar ze zullen ook veel vrije tijd hebben. Het kunnen consumeren van die vrije tijd impliceert van jongs af een investering in de beleving van waarden en cultuur.

We ambiëren dus geen eenzijdig, maar een breed onderwijs. Minister Anciaux denkt ter goeder trouw met cultuurcheques te kunnen uitpakken. Hij moet dan ook kansen krijgen. Als de bagage niet van jongs af wordt meegegeven in het onderwijs, dan kan men die cultuurcheques niet benutten.

Tot besluit, mijnheer de minister-president, zijn we het budgettair gezien met u eens. Op korte termijn kennen we de pijnpunten. U moet uiteraard afwegen met de andere ministers welke accenten u

Vandenbroeke

moet leggen. U kunt niet alles doen. We hebben geprobeerd met onze fractie om constructieve suggesties te geven, wetende dat het om een beleidsnota gaat op basis waarvan we een ruimere discussie kunnen voeren. Het gaat dus niet om kritiek. Heb aandacht voor kwaliteit, en voor het bevolkingsgegeven, wat een cruciale variabele is. Geef de mensen goed onderwijs, want dat is hun toekomst, maar geef ze ook culturele bagage. Dat is de voorbereiding op een mooie toekomst. Mijn fractie wenst daaraan mee te werken. (*Applaus bij VU&ID, de VLD, de SP en AGALEV*)

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Frans De Cock (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, als laatste spreker wil ik het hier kort hebben over de tweede strategische doelstelling uit de beleidsnota Financiën en Begroting, namelijk het verhogen bij de burger van de graad van aanvaarding van het fiscale beleid. Fiscale maatregelen zullen immers slechts een effect sorteren wanneer ze door de belastingplichtige geaccepteerd worden, en wanneer ze hem niet aanzetten tot ontwijking of, erger, tot ontduiking.

De streefdatum voor de Vlaamse overheid om meer fiscale bevoegdheden en verantwoordelijkheden, en dus ook een grotere fiscale autonomie, te verwerven, is einde 2001. Naarmate dit gebeurt, zal het mogelijk zijn om een rechtstreekser band te creëren tussen de belastinginkomsten en het Vlaamse beleid dat met deze inkomsten wordt gefinancierd. Die band vergroot de aanvaardbaarheid van het gevoerde fiscale beleid.

De geringe aanvaarding van het fiscale beleid, een verschijnsel dat in ons land wijd verspreid is, wordt in de literatuur omschreven als de Pigouvianse afwijking, zo genoemd naar de Franse staatseconoom Pigou, die een verband heeft gelegd tussen de belastingdruk enerzijds, en het gevoerde overheidsbeleid anderzijds. De burgers willen met andere woorden voldoende terugkrijgen van de overheid in ruil voor de door hen betaalde belastingen. Er heerst een groot ongenoegen omdat de burgers vinden dat ze teveel betalen voor te weinig dienstverlening.

Dit ongenoegen is in de laatste decennia in dit land alleen maar toegenomen, en meer nog in Vlaanderen dan elders. Het kan echter op verschillende manieren worden verminderd.

Dit kan ofwel door het verlagen van de belastingdruk, waartoe deze Vlaamse regering reeds een eerste aanzet heeft gegeven met de afcontiemen op de personenbelasting, ofwel door het responsabiliseren van de overheidsuitgaven. De overheidsmiddelen moeten effectiever, efficiënter en dus ook zuiniger besteed worden. Nog al te vaak leeft immers de overtuiging bij de burgers dat de overheid een slecht gebruik maakt van de middelen.

De graad van aanvaarding van belastingen kan eveneens verhoogd worden door de burgers aan den lijve de zinvolheid van de belastingen te laten ervaren. De VLD-fractie steunt dan ook het plan om de burgers via communicatiecampagnes te informeren over de aanwending van zijn belastinggeld en over het maatschappelijk nut hiervan. Wel vragen we ons af of deze communicatie beperkt zal blijven tot de traditionele folder die gewoonlijk bij het aangifteformulier of het aanslagbiljet wordt gevoegd. Of wil men misschien verder gaan ?

Een goed onderbouwde en professionele communicatiecampagne is hier zeker op zijn plaats, want het gezegde 'onbekend is onbemind' geldt ook in deze materie. Ook de idee van één Vlaams aanspreekpunt, één geïntegreerd loket voor alle Vlaamse belastingen zal de band versterken tussen de belastinginkomsten en het overheidsbeleid dat ermee gefinancierd wordt.

Vraag blijft of dit Vlaams aanspreekpunt moet gezien worden als een soort ombudsdienst waarin experts van alle taxerende instanties samen zitten of beoogt men hier de centralisatie van alle Vlaamse fiscale knowhow in een nieuwe administratie ?

De aanvaardingsgraad van het fiscale beleid is eveneens recht evenredig met de klantvriendelijkheid waarmee de belastingplichtige wordt bejegend alsook met de intrinsieke kwaliteit van de belastingwetgeving. De vereenvoudiging van de wetgeving en het drastisch beperken van de administratieve formaliteiten zijn hier sleutelementen. Objectiviteit, doorzichtigheid, rechtvaardigheid, continuïteit en rechtszekerheid in de belastingwetgeving zijn grondrechten voor alle Vlamingen.

Ten slotte moet de algemene fiscale druk afgestemd zijn op de draagkracht van de burgers en mag deze algemene fiscale druk onder geen enkel beding toenemen. Het gestructureerd overleg tussen gewest- en gemeenschapsregeringen en de federale regering over het fiscaal beleid moet met die elementen rekening houden.

De Cock

Mijnheer de minister-president, collega's, indien de genoemde principes zorgvuldig worden toegepast, dan is de VLD-fractie van oordeel dat de stap kan worden gezet van het huidige conflictmodel tussen fiscus en belastingplichtige naar een samenwerkingsmodel.

Bovendien zal de verhoogde aanvaardingsgraad bij de burgers van het fiscaal beleid onrechtstreeks aanleiding geven tot een verhoging van de belastingontvangsten. Als gevolg hiervan kunnen belangrijke Vlaamse beleidsopties zowel kwantitatief als kwalitatief versterkt worden, wat het uiteindelijke doel is van een zorgvuldig bestuur. (*Applaus bij AGALEV, de SP, de VLD en VU&ID*)

De voorzitter : Minister-president Patrick Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, ik zal het kort houden, want deze voormiddag heb ik al enkele malen het woord genomen. Ondertussen zijn de spelers op het veld gewijzigd.

Ik wil me in eerste instantie richten tot de heer Vandebroeke. Hij heeft belangrijke zaken gezegd over het belang van onderwijs en cultuur. Het is niet aan mij om te antwoorden namens de ministers Anciaux en Vanderpoorten welke concrete maatregelen in dat verband te overwegen zijn. Het is wel aan mij om, mede in het licht van de gemaakte afspraken in het regeerakkoord, te onderzoeken in welke mate aan budgettaire verzuchtingen kan worden voldaan.

Ik ben het eens met uw bekommernis over de demografische ontwikkeling. Men kan hier ook enigszins defaitistisch in worden. Heel wat wetenschappers hebben zich op dat vlak al eens vergist in het verleden. We moeten terecht rekening houden met het fenomeen van de vergrijzing, maar hoe de situatie concreet zal zijn in het jaar 2008, 2009 of 2010, kan noch u noch ik voorspellen.

Mijns inziens moeten we reserves aanleggen met het oog op de inwerkingtreding van het Zorgfonds. Ik verwijs dienaangaande naar het decreet dat in de vorige legislatuur werd goedgekeurd en op een vrij grote parlementaire meerderheid kon rekenen. Minister Vogels bestudeert trouwens op dit ogenblik de mogelijkheden tot concrete implementatie ervan. In de begroting 2000 wordt dienaangaande voorzien in een reservering van 4 miljard frank. Dit gebeurt reeds voor het tweede opeenvolgende jaar.

Over het hoe en wat dient in de komende weken en maanden nauw overleg te worden gepleegd met het parlement.

Wat het onderwijs betreft, zegt u dat ik in mijn meerjarenprogrammatische in een bijkomende inspanning van 20 miljard frank heb voorzien, maar u voegt daar aan toe dat dit verdubbeld, ja zelfs verdrievoudigd zou moeten worden. Daar wil ik de volgende reactie op geven.

In de begrotingspolitiek moeten we eindelijk eens durven afstappen van de benadering van constant beleid, wat daarvan ook de definitie moge zijn. Veelal wordt dit beleid door de ambtenaren niet in vraag gesteld. Het betreft de ambtenaren die deze begroting voorbereiden en naar de minister toestappen om hem of haar te zeggen dat dit voor hen constant beleid is en dat hij of zij dat, op basis van wat voorhanden is, opnieuw in het begrotingsdebat moet kunnen binnenhalen. Het saldo aan bijkomende budgettaire ruimte dat dan nog overblijft, wordt dan het zogenaamde nieuwe beleid.

Ik wil dienaangaande aan deze assemblee nogmaals duidelijk zeggen dat de berekeningen die werden gemaakt om te komen tot de 200 en de te besteden 165 miljard frank, voor een deel voortspuiten uit de natuurlijke aangroei van de middelen, maar ook voor een deel uit privatiseringen waar ik, gezien de gunstige ontwikkelingen van de betreffende overheidsbedrijven, een goed oog op heb.

Het is de minister zelf die ook voor een deel verantwoordelijkheid draagt in het mogelijk maken van een nieuw beleid. Zij die nieuw beleid zien als een beleid dat erop neerkomt al het bestaande gewoon verder te zetten en te denken dat daar nieuwe initiatieven aan kunnen worden toegevoegd, dwalen. In die zin is de zero-basedbudgettingoefening mijns inziens geen zuivere oefening van de minister van Financiën en Begroting, maar een responsabilisering voor elk lid van de regering dat weet wat in het regeerakkoord staat en dat zijn of haar ambities in de diverse beleidsnota's formuleert. Men moet ook de moed durven opbrengen om, in functie van doelmatigheidsrapporten en analyses, iets af te breken en te vervangen door een nieuw beleid.

Het is niet omdat voor een bepaalde maatregel in minder kredieten wordt voorzien, dat het parlement daaruit mag afleiden dat de regering die niet langer belangrijk vindt. Ik kan u nu reeds aankondigen dat ik die kritiek dan nog vaak zal moeten aanhoren. Door afbouw van een maatregel krijgt

Dewael

een minister immers de unieke kans nieuwe initiatieven mogelijk te maken. Dit geldt voor alle departementen, dus ook voor onderwijs en cultuur.

Ik heb de kans gehad 6 jaar op het departement Cultuur te vertoeven. Op basis van de onderzoeken die ik toen heb laten uitvoeren, heb ik vastgesteld dat iets wat als een experiment was opgestart, na verloop van tijd en na toevoeging van personeel en middelen een eigen leven begon te leiden en zelfs een eeuwigdurend bestaan verwierf. Dat is geen nieuw beleid. In functie van de enveloppen die er in de komende jaren zullen komen, zal iedereen zelf de keuze moeten maken. Dit betekent dan ook dat de administratie en de ambtenaren zullen moeten afleren naar de respectieve leden van de regering toe te stappen met begrotingsvoorstellen voor het maximaliseren van wat onder constant beleid wordt begrepen. Daar mogen we ons van hen niet te veel vragen bij stellen. Hebben we dat binnengehaald, dan kunnen we in de laatste ronde van de begrotingsopmaak misschien nog iets supplementair binnenhalen. Dat geldt voor iedereen.

Ik deel uw bekommernis. Ik ben ervan overtuigd dat er enige creativiteit aan de dag moet worden gelegd op het vlak van cultuur en onderwijs. Ik onderschrijf de belangrijke maatschappelijke dimensie die u aan cultuur en onderwijs toekent. In deze kennismaatschappij met toenemende technologisering is het uitermate belangrijk om de mensen een houvast te bieden waardoor ze de toenemende stroom informatie en communicatie op een menselijke en menswaardige manier kunnen verwerken. Als dat niet het geval is, lopen we inderdaad het gevaar om in een duale wereld terecht te komen met enerzijds mensen die kunnen volgen, en anderzijds mensen die moeten afhaken.

Mijnheer Vandenbroeke, u verwees naar het kerntakendebat. Ik zei dat dit debat voor een belangrijk deel samen met het parlement moet worden gevoerd. Leden van de oppositiepartijen, zoals de heer Van Rompuy, merken geregeld eens op dat de regering na vijf maanden nog nergens staat. De regering voerde het investituurdebat, stelde een regeerakkoord op, diende een begroting in, en was verplicht om na zes maanden de beleidsnota's in te dienen. Dit laatste moest reeds anderhalve maand na het begrotingsdebat, waardoor de regering nu op deze banken zit om de beleidsnota's te verdedigen.

De regering wil duidelijk maken dat de essentiële componenten van het regeringsbeleid voor haar

geen materie vormen die exclusief aan haar toekomt. We vragen dan ook aan het parlement om heel actief te participeren. Het kerntakendebat is erg belangrijk. Als ik me niet vergis werd daarover in 1997 gedebatteerd. Het vorig Vlaams Parlement heeft een resolutie ter zake goedgekeurd. Het debat moet in de context van samenwerking met het parlement worden benaderd. Wat is fundamenteel voor de overheid? Wat kan de overheid afstoten? Wat moet door de overheid en de eigen administratie rechtstreeks worden uitgevoerd? Wat kunnen we toevertrouwen aan min of meer zelfstandige instellingen zoals de VOI's? Dit soort vragen moet niet door de regering alleen worden beantwoord. We mogen de antwoorden niet aan het parlement opdringen, want dan zouden we de kritiek horen dat de regering alles probeert te verstikken en geen ruimte overlaat voor het debat.

Mettertijd werden tal van organen opgericht door de Vlaamse overheid. Een zekere regeldrift was die overheid niet vreemd. Ik begrijp dit: doordat Vlaanderen autonomie verwierf over een bepaalde materie, deed de overheid haar best om die materie regelgevend in te vullen. In een eenkamerstelsel komt een decreet snel tot stand. Pas nadat een decreet er is, vraagt men zich af of het wel uitvoerbaar is.

Aan degenen die de hele tijd pleiten voor nieuwe decreten, wil ik het volgende kwijt. Het produceren van nieuwe decreten is geen ambitie van deze regering. Leden van de oppositie vragen waar de ontwerpen van decreet blijven. In het regeerakkoord staat dat we het aantal nieuwe decreten willen verminderen en dat we de bestaande decreten die niet doelmatig zijn, willen vereenvoudigen en operationaliseren. Mijnheer Van Rompuy, u kunt daar opmerkingen bij hebben, maar in de Kamer en de Senaat werden lange debatten gevoerd over het zogenaamde wetsactueel. Wij hebben nood aan een soort decreetsactueel. (*Opmerkingen van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer*)

Wie maakt in een parlementaire democratie de decreten? Het parlement doet dit. De administratie onderzoekt nu hoe alles drastisch kan worden vereenvoudigd. Ik steek de hand uit naar het parlement, tenzij het liever afwacht. Dan zal de regering zelf initiatieven moeten nemen. Is het niet een uitgelezen opdracht van het parlement om in deze ingewikkelde samenleving, waar zelfs op het Vlaamse niveau de regulering voor de bevolking niet meer te volgen is, samen met de regering werk te maken van een vereenvoudiging van het decreetgevende werk?

Dewael

Uiteraard moeten er op bepaalde domeinen een aantal decreten zijn, en die ontbreken niet. Ik denk bijvoorbeeld aan het domein van de energie. Het is echter niet onze ambitie om de slagkracht van de regering te meten aan het aantal ontwerpen van decreet. We dienen evengoed het algemeen belang door het voeren van goede debatten over een aantal kerntaken en door een aantal zaken te vereenvoudigen.

De voorzitter : Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Ik wil u er even aan herinneren dat men exact weet hoe de bevolking er in 2008 zal uitzien. Men kent vanaf nu het aantal achtjarigen en personen die ouder zullen zijn op dat ogenblik. Men weet nu al hoeveel tienjarigen en ouderen er zullen zijn in 2010. Tot en met 2020 weet men hoe de verhouding tussen de actieve en de ouder wordende bevolking eruit zal zien. Dit heeft niets te maken met het positief of negatief inschatten van de evolutie. Dit is fundamenteel.

Ik mis in uw beleidsnota de omgevingsfactoren. Er staan ook goede zaken in, dat ontken ik niet. U moet wel realistisch blijven en dat had ik in de beleidsnota verwacht. Juist met uw antwoord aan de heer Vandenbroeke toont u aan dat die analyse van de omgeving nodig is. We hebben dit vanmorgen gezegd en ik wil het nog eens herhalen. Uiteraard moet de minister van Financiën en Begroting het beleid van de andere ministers niet bepalen, maar hij moet wel het kader creëren waarin de regering kan opereren. De omgevingsanalyse is van fundamenteel belang.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik voel me gecharmeerd door de uitnodiging van de minister-president aan het parlement om samen de kerntaken te bepalen. Het parlement moet deze kans grijpen.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Uiteraard zitten we niet te smeken om een decretale diarree, maar als een regering van bij de aanvang belooft om een nieuw Vlaanderen te scheppen, een trendbreuk te verwezenlijken en fundamentele structuurhervormingen door te voeren, dan verwachten we toch iets meer dan dit. Waar blijven die structuurbreuken ?

Dit debat sterkt me in mijn overtuiging dat deze regering geen prioriteiten heeft. U vindt alles belangrijk. Een paars-groen project, wat is dat eigenlijk ? Ik daag u allen uit om daar twee bladzijden over te schrijven. De heer Tobback zei vorige week dat een beleidsnota Financiën en Begroting cijfers moet geven. We blijven op onze honger zitten. Zowel de heren Bossuyt als Sannen missen eveneens een kader, een invulling. We zweven in het luchtledige. We zien geen lijn, zoals de VU&ID-voorzitter in een interview in augustus zei. We kunnen alleen oordelen op basis van decreten, budgettaire keuzes of een visie, maar die ontbreken. U hebt natuurlijk nog viereneenhalf jaar, we zullen afwachten. Maar u mag nu niet beweren dat er een trendbreuk is. *(Opmerkingen van de heer André Denys)*

Het kerntakendebate behoort niet tot de taken van het parlement, mijnheer Denys. Als u voorstellen hebt, zullen we repliceren, maar de oppositie moet toch de kerntaken niet definiëren. *(Opmerkingen van de heer Francis Vermeiren)*

De voorzitter : Mijnheer Vermeiren, u vroeg net zelf het woord. Als de minister-president regelmatig aan het woord komt, mogen de parlementsleden hem ook onderbreken.

Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Ik hou van debatteren, ik juich de meeste onderbrekingen toe. Soms belandt men natuurlijk in een nieuw of ander debat en op den duur weet niemand nog wie wat heeft gezegd. Uiteindelijk raakt alle coherentie zoek.

Mijnheer Van Rompuy, u zegt dat u het nieuwe beleid niet ziet. Uw uitspraak verbaast me niet. We hebben zeer bewust een synthetische beleidsnota opgesteld. In de pers staan grappige verhalen over beleidsnota's van 100 à 150 pagina's, waarbij men zich afvroeg wat in feite de bedoeling was. Onze nota's zijn ook bewust onvolledig. We moeten weten wat we willen : ofwel wordt op een volwassen manier een debat gevoerd met de regering, ofwel vervallen we opnieuw in het spel waarbij men na enkele maanden vraagt waar het nieuwe beleid zich veruitwendigt en waarbij men de heer x tegen mevrouw y uitspeelt. Dat is de klassieke oppositierol.

Ik nodig uw fractie uit om die rol te verlaten, want ze draagt niets bij tot het debat. Tijdens deze legislatuur zullen er ongetwijfeld momenten zijn waarbij fundamentele meningsverschillen opduiken. Op

Dewael

dat moment zal ik klaarstaan om te antwoorden op uw interpellatie. Op dit ogenblik maakt men gebruik van om het even welk feit – een zinsnede, een interview van eventueel een Franstalige politicus – om te zeggen dat we niet zullen slagen in onze taak.

Uitgaande van wat in het regeerakkoord staat en wat tijdens het investituurdebat werd gezegd heb ik geen inhoudelijke fundamentele kritiek kunnen noteren. Tijdens het begrotingsdebat werd gezegd dat we niet ver genoeg gingen, want we zouden meer mogelijkheden en middelen moeten hebben. Anderen stelden dat men keuzes moest maken en dat men ook zaken moest afstoten. Ik daag u uit om samen met de regering een volwassen debat te voeren. Indien we vaststellen dat u de uitgestoken hand niet aanneemt, dan zullen we na verloop van tijd wel nota's en ontwerpen van decreet moeten indienen.

Veel hervormingen behoeven echter geen decreten. Men kan zeer eenvoudig een PPS opstellen binnen de administratie zonder dat daar een decretaal initiatief voor nodig is. Hierdoor kan men miljarden genereren om effectief nieuwe uitgaven te doen.

Sommige Vlaamse parlementsleden denken dat iets automatisch niet goed is als men het afbouwt of in minder geld voorziet in de begroting. De publieke opinie, het parlement en de sociale partners zullen duidelijk moeten zeggen wat ze willen. Discussiëren over een begrotingsnorm is een goede zaak, maar men kan mij niet straffeloos blijven vragen meer middelen te besteden aan bijvoorbeeld mobiliteit. De heer Vandebroeke zegt bijvoorbeeld dat de middelen voor onderwijs met twee of met drie moeten worden vermenigvuldigd. Men moet keuzes durven maken. *(Opmerking van de heer Eric Van Rompuy)*

Ik noteer dat u zegt dat de regering die moet maken. Mijnheer Van Rompuy, dat is dan de klassieke invulling van de politieke cultuur. We zullen in dat geval elk jaar die keuzes maken. U zal dan telkens vragen de meest stringente norm te hanteren. Woordvoerders van uw fractie zullen dan, naargelang van de commissie waarin ze zetelen, zeggen dat men het budget moet verhogen. Als men de bedragen tijdens een plenaire vergadering samentelt, dan zal men daar kritiek op spuien. Daar steekt totaal geen lijn in.

Mijnheer Van Hauthem, als we een norm hanteren, moeten we op een volwassen manier durven zeggen waar de prioriteiten liggen. Maar dat is niet de optelsom van alles. Dat leidt immers tot de onbetaalbaarheid van het geheel. Ik noteer dat u zegt dat dit de taak is van de regering.

De heer Joris Van Hauthem : Nu deelt u het mischien door alles.

Minister-president Patrick Dewael : Nee, we delen dat niet door alles. We maken keuzes. We verwachten dat iedereen een volwassen houding aanneemt.

Aangezien de heer Vandebroeke dit punt heeft aangereikt, wil ik me even richten tot de sociale partners. Hij citeerde de heer Vinck. In tegenstelling tot Nederland, werd de oproep van de heer Vinck niet beantwoord door sommige vakbonden. De regering heeft onmiddellijk geantwoord dat ze bereid is een debat te voeren. We hebben een regeercontract afgesloten voor vijf jaar, maar ons regeerakkoord is geen bijbel. De sociale partners, aangevuld met andere krachten in de maatschappij, denken dat ze hieraan een meerwaarde kunnen geven. Ik heb reeds gezegd dat ik bereid ben het regeerakkoord op bepaalde punten bij te sturen. Hoe groter het maatschappelijk draagvlak voor een regeringsbeleid, des te beter.

Ik stel enkel vast dat de heer Vinck zijn oproep lanceert, en dat de SERV na een aantal weken stelt dat hij dit niet ziet zitten. De SERV vroeg of dit een nieuw overleg is en vindt dat het overleg vanuit de SERV moet groeien. Ik heb geantwoord dat de regering geen vragende partij is. De regering zou wel vragende partij zijn indien een dergelijk debat kon plaatsvinden, niet onder het voorzitterschap van de regering, maar daar waar men effectief keuzes kan maken en prioriteiten kan bepalen in functie van de beschikbare middelen. In dat geval zou ik me daarin inschrijven. Ik stel vast dat dit momenteel nog niet kan in Vlaanderen. De SERV heeft gezegd dat hij zelf een poging zal ondernemen. Ik ben dan ook in blijde verwachting. Ik vrees wel dat dit een moeilijke oefening zal worden. We willen dit in elk geval ondersteunen.

Het valt op dat tijdens dit debat de VOI's nooit naar voren werden geschoven. Nochtans zijn dat instellingen die op een min of meer autonome manier beleidskeuzes maken in onze plaats. Ik heb ze niet opgericht. Er bestonden er reeds een aantal toen ik nog participeerde aan het Vlaams Parlement. Intussen zijn er vele VOI's bijgekomen. Tientallen miljarden overheidsgeld werden toevertrouwd aan geresponsabiliseerde entiteiten, die uiteraard over raden van bestuur beschikken, en

Dewael

keuzes maken. Ze ontsnappen gedeeltelijk aan onze rechtstreekse democratische controle. We hebben natuurlijk wel controle over de VOI's aangezien we de betrokkenen kunnen oproepen en via onze regeringscommissarissen, maar toch betekent dit een gedeeltelijke verzelfstandiging van het beleid en het uit handen geven van onze verantwoordelijkheid.

Ik vraag me af of het niet aangewezen zou zijn sommige aspecten opnieuw toe te vertrouwen aan de administratie – sommigen zullen roepen dat het gaat om etatisering – en taken die kunnen worden uitbesteed via de normale marktmechanismen aan de markt toe te vertrouwen. Dit moet in nauw overleg gebeuren met het parlement. Ik ben van mening dat een overheid moet normeren, controleren en sanctioneren, maar nooit de plaats mag innemen van de privésector wanneer het gaat om zaken die kunnen worden uitbesteed. Er bestaan talrijke voorbeelden. Ze worden trouwens vermeld in het regeerakkoord. Er kunnen hierover zeer zinvolle debatten worden gevoerd.

Mijnheer Van Rompuy, er bestaat hierover geen enkele onenigheid binnen de regering. Als u me concreet vraagt wat er is gebeurd met Aquafin en wat mijn standpunt is inzake de Vlaamse Milieuholding en een aantal andere instellingen, dan antwoord ik u dat ik hierover niet zal improviseren na vier, vijf maanden. Als ik dat zou doen, zou u de eerste zijn om te antwoorden dat de regering hier wat komt improviseren over een zaak die niet rijp is. Deze oefening moet worden gemaakt voor alle VOI's. We moeten nagaan welke taken we kunnen terugtrekken naar onze administratie en welke taken we kunnen toevertrouwen aan de privésector. De huidige toestand, waarbij VOI's concurrenten zijn van de privésector, is niet gezond. Ze zijn dan immers tegelijk rechter en partij. De scheidingslijn daartussen is niet altijd duidelijk. Ik vind dat belangrijk in het kader van een meerjarenvisie op het begrotings- en het financiële beleid.

Ik heb deze nota nooit zo opgevat dat ze cijfers moet bevatten die deze meerjarenvisie moeten onderbouwen. Ik ben van oordeel dat de cijfers in de begroting thuishoren. De begroting van 2001 zal samengaan met een meerjarenbegroting. Die laatste zal betrekking hebben op een periode van drie jaar. Voor die periode zullen er cijfers worden gegeven over de extrapolatie van ontvangsten en ramingen. Ik ging er in mijn naïviteit van uit dat dit debat over de beleidsnota moet gaan over de keuzes en over de verantwoordelijkheid van de eigen administratie en van de VOI's, rekening houdend

met het overwicht van de politiek. Over dat overwicht hebben we het graag, ook al houden we er rekening mee dat ongeveer 70 tot 80 miljard frank ontsnapt aan de politiek. Dat bedrag hebben we afgegeven aan anderen : aan raden van bestuur of aan ambtenaren die dan wel eens in een commissie wat uitleg komen geven. Ik vraag dit parlement of we daarmee verder moeten gaan. Of moeten we dat debat over de structuren niet voeren ? De beleidsnota is de aanleiding om dat soort vragen te stellen en om dat soort keuzes te maken.

De heer Van Rompuy zegt dat hij dat niet zal doen. Hij wil wachten op de voorstellen van de regering, om dan ongetwijfeld te zeggen dat die niet goed zijn. Dat is een keuze. Andere parlementsleden stellen echter dat ze een dergelijk debat wel willen voeren.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer Platteau, jaarlijks neemt de commissie voor Financiën de VOI's onder de loep. Naar aanleiding van de problemen met De Lijn hebben we ons voorgenomen om met veel meer kracht een aantal eisen te stellen. Sinds enkele jaren, toen nog onder de verantwoordelijkheid van minister Demeester, proberen we om de VOI's, die ten dele aan onze controle ontsnappen, beter in de gaten te houden. Daar zijn we dus mee bezig.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : We willen daarover meepraten, maar de ervaring leert ons dat dit moet gebeuren in samenwerking met het parlement, weliswaar met de regering als motor. De omvorming van de VRT is daarvan een mooi voorbeeld. Het heeft anderhalf jaar geduurd om het minidecreet, het maxidecreet en de beheersovereenkomst uit te werken.

Als men Aquafin wil herstructureren of initiatieven nemen inzake De Lijn, dan moet de regering ter zake voorstellen uitwerken. Het parlement kan daar dan op inspelen.

De heer André Denys : De heer Coens, enkele anderen en ook ikzelf hebben voor de sport de kern-taken afgebakend van Bloso, de gemeenten en de sportfederaties. Dat heeft in het parlement geleid tot de goedkeuring van een resolutie die nadien door de regering is geïmplementeerd, in de vorm van het zogenaamd Strategisch Plan voor de Sport. Dat is een klein voorbeeld van hoe het kerntaken-debat kan worden gevoerd.

Denys

Ik ben bijzonder opgetogen dat de nieuwe regering nu ter zake met ons wil samenwerken. We kunnen het debat voeden, maar de uitvoering is een zaak van de regering. Uiteraard gebeurt dat laatste het best in samenwerking.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : We moeten creatief optreden. Ik verwijt de heer Van Rompuy wat hij heeft gedaan toen ik nog minister van Cultuur was. Toen behoorde ik als minister niet tot de meerderheid. Op dat ogenblik heeft hij in de commissie voor Mediabeleid een merkwaardige activiteit aan de dag gelegd. Alles wat niet meer via de regering mocht worden geregeld – omdat ik tot de regering behoorde -, heeft hij dan via voorstellen van decreet geregeld.

Ik vraag dat we hier een aantal fundamentele keuzes maken, op basis van een goede discussie in de plenaire vergadering of de commissie. Of het nu om een voorstel of een ontwerp gaat doet er eigenlijk niet toe. De ervaring leert me dat men sommige zaken sneller met een voorstel van decreet kan afwerken, want de regering is gebonden aan een reeks overlegprocedures.

Als een commissie effectief een consensus bereikt en de minister en zijn administratie werken op een efficiënte manier mee, dan kan het parlement schitterend decretaal werk leveren. Dan is het geen zaak die vanuit de regering aan het parlement wordt opgedrongen. Zo functioneerde het politieke systeem misschien in het verleden, maar het parlement heeft dan geen enkele zeggingskracht, en mag dan alleen voorstellen indienen als de meerderheidspartijen daar bij voorbaat mee akkoord gaan. Dat is een perfecte manier om het parlement te muilkorven. Ik geef toe dat u misschien even moet wennen aan mijn benadering.

Als we de mond vol hebben van nieuwe politieke cultuur en steeds verwijzen naar systemen uit de ons omringende landen, dan moeten we ook proberen deze oefening te maken. Het is de bedoeling dat regering en parlement actief en in een perfecte cohabitatie schitterend parlementair werk leveren. Ik wil dan ook vragen dat we elkaar niet langer neerknuppelen met goedkope voorbeelden. Er zullen immers tegenstrijdigheden bestaan tussen uitspraken van deze of gene minister. De vraag is echter of dit catastrofaal is als het gaat over zaken waarvan het beleid dag na dag moet worden bijge-

stuurd. Het naast elkaar leggen van tegenstrijdigheden is een gemakkelijke manier van oppositie voeren.

Deze debatcultuur moet een kans krijgen omdat het mijn overtuiging is dat ook het publiek zeer goed aanvoelt dat er verschillen zijn tussen de verschillende politieke fracties.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord. (*Rumoer*)

De heer Joachim Coens : Een kerntakendebat lijkt me inderdaad heel belangrijk. De heer Denys verwijst terecht naar wat we rond de resolutie Sport hebben gedaan. Natuurlijk is dit slechts een klein aspect van het totale Vlaamse beleid. De basis van onze discussie was toen een audit van de sportsector in Vlaanderen. Bij de begrotingsbesprekingen komt het kerntakendebat van de overheid telkens opnieuw aan de orde. De vraag is hoe deze discussie in het parlement zal worden gevoed door documenten en studies. In uw beleidsnota staat : 'Aan de inspectie van Financiën zal gevraagd worden om elementen aan te reiken die dergelijke discussies stofferen.'

Ik wil de minister-president vragen welke trajecten hij heeft uitgetekend om die discussie in goede banen te leiden. Welke opdrachten zijn gegeven om het kerntakendebat op een behoorlijke manier te kunnen aanvatten ?

Minister-president Patrick Dewael : Op de agenda van de ministerraad van vrijdag staat de oprichting van de dienst interne audit. De inspectie van Financiën houdt zich vooral bezig met het onderzoeken van concrete dossiers. Het is de bedoeling dat die dienst interne audit onderzoek verricht naar het geheel van de Vlaamse administratie en overheidsinstellingen. De bevindingen van die dienst zouden zeer relevant kunnen zijn om een permanent parlementair debat tot stand te brengen. Dit zou ongetwijfeld aanleiding geven tot interessante gedachtewisselingen.

Men kan hiertoe uiteraard ook andere methodes aanwenden. Ik heb geen enkel probleem met de vraag of dit debat door de regering kan worden ingeleid. De regering kan hierbij haar bevindingen inzake deze of gene sector met het parlement delen. Dit debat kan de regering vervolgens de nodige kennis bijbrengen om het beleid bij te sturen.

Alvorens definitief af te ronden, zou ik toch nog even willen terugkomen op de woorden van mevrouw Demeester. Zij heeft gelijk dat we de demo-

Dewael

grafische evoluties met een vrij grote wetenschappelijke zekerheid kunnen vaststellen. We moeten inderdaad vooruitziend zijn, maar we mogen zeker niet defaitistisch worden. Iemand heeft ooit gezegd dat de Vlamingen op vele terreinen niet tekort schieten. Ik vraag me dan af waarom we dit in de echtelijke sponde wel zouden doen.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Ik wilde eigenlijk nog reageren op het vorige luik van het debat. De uitnodiging van de minister-president charmeert mij ontzettend.

De vorige legislatuur was in dat opzicht een frustrerende periode. We hebben vele debatten gevoerd in de commissies. Het gebeurde zelfs regelmatig dat de aanwezige minister openlijk zei dat hij of zij onze ideeën kon appreciëren en dat er interessante mogelijkheden werden aangereikt. Die interessante mogelijkheden werden daarna echter niet meer besproken, enkel omwille van het feit dat ze van de oppositie afkomstig waren. De vorige regering had een keizer-kostermentaliteit. Ze kwam zelf met een – in hun ogen uiteraard zeer goed – voorstel en dat moest iedereen dan maar goedvinden.

Deze regering biedt aan om de debatten te stofferen, om documenten aan te reiken en om het zwaartepunt van de besprekingen binnen het parlement te leggen, dit alles om vanuit het parlement tot goede wetsvoorstellen of wetsontwerpen te komen. Deze houding kan mij enkel charmeren.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heren Vermeiren en Van Rompuy werden tot besluit van de behandeling van deze beleidsnota met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk vrijdag 11 februari 2000 om 17 uur zijn ingediend.

De bespreking is gesloten.

Wij zullen op woensdag 23 februari 2000 om 16 uur de hoofdelijke stemmingen over de moties en de beleidsnota houden.

MOTIE van de heer Ludwig Caluwé c.s. betreffende een belangenconflict – 167 (1999-2000) – Nr. 1

MOTIE van de heer Ludwig Caluwé c.s. betreffende een belangenconflict – 171(1999-2000) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de moties van de heer Caluwé c.s. betreffende een belangenconflict

Ik stel voor om beide moties samen te bespreken.
(*Instemming*)

De bespreking is geopend.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé (*Op de tribune*) : Halverwege de maand januari is in de Senaat de bespreking van de zogenaamde Sint-Elooiswetten gestart. Aangezien die besprekingen rond twee wetsontwerpen draaien, heb ik ook twee moties ingediend.

Het eerste wetsontwerp betreft de wijziging van de verdelingsmiddelen in de financieringswet voor de zogenaamde buitenlandse studenten. Het tweede wetsontwerp is de zogenaamde wet ter uitvoering van artikel 39 van de financieringswet.

Dit laatste wetsontwerp regelt de verdeling tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap van de onderwijsmiddelen, een BTW-dotatie die momenteel 372 miljard frank bedraagt. Men zal hiervoor jaarlijks het aantal leerlingen in de twee gemeenschappen tellen. Deze telling zal telkens tussen 15 januari en 11 februari plaatsvinden. Alle leerlingen tussen 6 en 17 jaar zullen worden geteld. De scholen zullen de tellingen zelf uitvoeren en zullen hun gegevens aan de ministeries van de betrokken gemeenschappen doorgeven.

Die bewuste telling vindt voor het jaar 2000 nu reeds plaats, ofschoon er nog lang geen wet is gestemd. Het is met de huidige meerderheid erg onwaarschijnlijk, maar de inhoud van deze wet zou tijdens die parlementaire bespreking nog grondig kunnen wijzigen.

Toch heeft de minister al een rondzendbrief gestuurd om de leerlingen op 1 februari -vorige week dus – te tellen. Daarbij schaart men zich volledig achter de bepalingen van de wet die eigenlijk nog moet worden besproken in het parlement. Terecht

Caluwé

uite de heer Van Vaerenbergh zijn verbazing daarover. Ik zal niet ingaan op de diverse technische details van de wetsontwerpen. Er valt nochtans bijzonder veel over te zeggen. Het is overduidelijk dat de ontworpen regeling, de telling onder controle van het Rekenhof, niet kan werken en helemaal niet gegarandeerd tot de juiste resultaten zal leiden. Het Rekenhof gaf dit trouwens ook ruiterlijk toe tijdens een hoorzitting in de Senaat.

Ik wil het hebben over de benadeling van Vlaanderen die uit de ontwerpen voortvloeit. Men zal de werkelijke leerlingenaantallen in het lager en secundair onderwijs tellen. Op basis daarvan wordt het bedrag van 372 miljard frank verdeeld. Welnu, het valt eerst en vooral te betwijfelen of de cijfers van leerlingen van de Vlaamse en Franse Gemeenschap inderdaad de juiste zullen zijn. Tussen het aantal leerlingen in de Franse Gemeenschap en het aantal 6- tot 17-jarigen die woonachtig zijn in het Waals Gewest en voor 80 percent in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gaapt er immers een kloof van 40.000 leerlingen. Er zijn dus 40.000 spookleerlingen, iets waarvoor we nog steeds geen uitleg hebben gekregen. Maar zelfs als die cijfers kloppen, dan nog houdt deze regeling een belangrijke benadeling van Vlaanderen in. Men telt immers alle leerlingen : niet alleen deze die wonen in het gewest waarvoor men bevoegd is samen met het aantal dat wordt verdeeld volgens de 80-20-verhouding in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, maar ook deze die komen uit de andere gemeenschap en uit het buitenland. Welnu, dat zou nog te begrijpen zijn wanneer die telling alleen maar zou dienen om daadwerkelijk de onderwijskosten van deze leerlingen te financieren. Dit is echter niet het geval. Men telt de leerlingen in het lager en secundair onderwijs, maar de onderwijskredieten die op basis daarvan worden verdeeld dienen voor veel meer : ze dienen ook voor het kleuteronderwijs en in belangrijke mate voor het hoger onderwijs. Met dit systeem moedigt men het organiseren van ronselpraktijken tussen de beide gemeenschappen aan. We weten bij voorbaat wie daarbij de winnende partij zal zijn.

Hoe moedigt men dit aan ? Gemiddeld kost een leerling in het lager onderwijs 98.000 frank. Laten we eens het omgekeerde voorbeeld nemen : wanneer de Vlaamse Gemeenschap een leerling uit de Franse Gemeenschap naar zich kan toehalen, dan krijgt Vlaanderen via dit verdelingsstelsel 250.000 frank extra. Met andere woorden : die leerling genereert ongeveer 150.000 frank extra, een som die dan dient voor de andere behoeften. Met andere

woorden, hiermee organiseert men de oorlog tussen de gemeenschappen. Het systeem van de concurrentiële ophaling is hier helemaal geen antwoord op. De Raad van State verklaart dat dit helemaal niet in overeenstemming is met de Grondwet en de financieringswet, terwijl het Rekenhof zegt dat ze dat niet kan of zal controleren.

En als men dan toch leerlingen gaat tellen om te kunnen financieren in functie van behoefte, rijst de grote vraag waarom de kleuters niet worden meegeteld, waaraan de gemeenschappen kosteloos onderwijs moeten verstrekken. Welnu, de kleuters in België behoren voor 60 percent tot het Nederlandstalig onderwijs. Is het dan toeval dat de kleuters niet meetellen ? Dit is een eerste reden waarom dit systeem nadelig is voor ons. Men had veel beter het systeem gehanteerd waarbij men uitgaat van het aantal leerplichtige leerlingen binnen de bevolking waarvoor men bevoegd is. Dit is immers het systeem dat we allen leken te wensen tijdens het debat in dit parlement : iedereen was het er toen over eens dat dit een veel beter systeem is.

De tweede reden waarom dit uiteraard in het nadeel van Vlaanderen speelt, is de globale context. De onderwijsfinanciering is ongeveer het enige punt waarvoor de Franse Gemeenschap vragende partij is in het kader van de gesprekken tussen de gemeenschappen en van verdere stappen in de staatsvorming. Door dit nu afzonderlijk te regelen, heeft men deze onderhandelingshefboom totaal uit handen gegeven. We hebben dat de voorbije maanden al verschillende keren gezegd. Vandaag zien we daarvan de bewijzen.

Waar staan we nu twee-en-een-halve maand na de goedkeuring van het Sint-Elooisakkoord ? Hoe staat het met het positieve communautaire klimaat en met de constructieve sfeer ? De Costa ligt stil. Vanmorgen moesten we normaal gezien een werkgroepvergadering hebben. Gisteravond kregen we echter een fax dat de vergadering was uitgesteld zonder dat er een nieuwe datum is vastgelegd. Eind december was er een euforisch bericht over een akkoord om de landbouw te regionaliseren. Sindsdien is er echter niets meer gebeurd. De nota die federaal minister Gabriëls moest opstellen om dit te concretiseren, hebben we nog altijd niet gekregen. Op dit moment is er totaal niets. Costavoorzitter Vankrunkelsven probeert wel aan de kar te trekken. Hij doet zijn best, en ik bewonder hem daarvoor. Men speelt echter ongelooflijk met zijn voeten. Eens te meer is hij naïef gebleken. De Volksunie, die alles had ingezet op deze Costa, staat nog steeds met volledig lege handen. De Franstaligen krijgen 3,2 miljard frank extra.

Caluwé

Ondertussen zet men met een ongeziene hardnekkigheid de uitvoering door van de belofte die de eerste minister tijdens de regeringsonderhandelingen heeft gedaan. Dat dit met grote hardnekkigheid is gebeurd, wordt door veel geïllustreerd. De twee ontwerpen die het akkoord moeten uitvoeren, zijn afgekraakt door de Raad van State, en dan nog wel in Verenigde Kamers. De Raad van State heeft gezegd dat de regeling voor de buitenlandse studenten niet kan zonder een tweederde meerderheid, en dat het Rekenhof ongrondwettig wordt ingeschakeld. De Raad van State zegt dat de criteria die men kiest voor de verdeling van het aantal leerlingen voor het ene deel geen objectieve criteria zijn – wat nochtans moet volgens de financieringswet – en voor het andere deel criteria die niet neutraal staan ten opzichte van het beleid dat door de gemeenschappen wordt gevoerd. Het Rekenhof komt in de Senaat vertellen dat het niet in staat is om de wet toe te passen. Wat wil men nu nog meer ?

Hier begrijp ik de Vlamingen van de meerderheid niet meer. Ik heb er begrip voor dat men tijdens de regeringsonderhandelingen in een moment van zwakte een of ander akkoord heeft afgesloten. Ik kan begrijpen dat men, zoals minister Anciaux, in de nacht van Sint-Elooi om halfzeven 's ochtends heeft gemompeld dat men akkoord ging. Ik kan begrijpen dat men stelt dat men die wet wel moet maken omdat men akkoord is gegaan. Als echter de Raad van State in Verenigde Kamers zegt dat die wetten een tweederde meerderheid vereisen en dat ze voor een stuk ongrondwettig zijn, dan begrijp ik niet dat de Vlamingen van de meerderheid dit niet aangrijpen om hierover opnieuw te onderhandelen. De Franstaligen kunnen toch niet vragen dat men een akkoord uitvoert dat ingaat tegen de Grondwet en tegen de bijzondere financieringswet ? De Vlamingen van de meerderheid hebben hier voldoende argumenten om te vragen daarover opnieuw te onderhandelen om zo tot een akkoord te komen dat wel in overeenstemming is met de vereisten.

In het verleden is dat niet gebeurd. Op mijn netvlies kleven nog altijd de beelden van Leo Tindemans op 11 oktober 1978, die dat toen niet deed. Hij zei dat hij het Egmontpact niet wou goedkeuren als de Raad van State zei dat het ongrondwettig was. Ik was toen 17 jaar en begon me te interesseren voor politiek. Voor mij was het een educatief moment, dat me bijgebleven is. De zeventienjarigen die nu naar de televisie kijken, zullen echter geen premier zien die de Grondwet en de instellingen

belangrijker acht dan een akkoord, en die kiest voor nieuwe onderhandelingen. De zeventienjarigen die zich beginnen te interesseren voor politiek, zullen die educatieve boodschap niet krijgen. (*Opmerkingen van de heer Francis Vermeiren*)

Vandaag zien we dat de wet die door de meerderheid wordt opgesteld, een loopje neemt met de Grondwet, de bijzondere meerderheden, de Raad van State en het Rekenhof. Het Vlaams Parlement mag dit niet laten gebeuren. Als we vandaag al – laat ons eerlijk zijn – voor een pruts van 3,2 miljard al die zaken op het spel zetten, wat is er dan in de toekomst allemaal niet mogelijk ? De regels op de bijzondere meerderheden zijn er ter bescherming van de gemeenschap. Als we vandaag dit precedent toelaten, hoe zullen we dan nog kunnen protesteren als ze ons in de toekomst bij gewone meerderheid nog vele miljarden meer zullen afnemen ? Elk rechtgeaard Vlaams parlementslid moet hiertegen protesteren. Ik maak me echter weinig illusies en vrees dat de leden van dit parlement die aanleunen bij de federale meerderheid, slaafs die meerderheid zullen volgen.

Voor één keer koester ik echter de hoop dat één fractie die behoort tot de Vlaamse meerderheid maar niet tot de federale, toch zal reageren. Ik kan me niet voorstellen dat VU&ID alles wat momenteel aan het gebeuren is, zomaar over zich heen laat gaan. VU&ID stelde als compromis voor dat de regeling die werd uitgewerkt, slechts voor een jaar geldig zou zijn. De Raad van State oordeelde dat die regeling voor een jaar bij gewone meerderheid mocht worden goedgekeurd. Als ze echter voor altijd zou gelden, was er een tweederde meerderheid nodig. Dat was een reden te meer voor de federale meerderheid om dit te doen, voor slechts een jaar.

De VU geloofde dat dit akkoord de Franstaligen gunstig zou stemmen om ook op andere terreinen vorderingen te kunnen maken. Vandaag staan we in de Costa echter nergens. Vice-premier Reynders heeft dit weekend nog gezegd dat er van fiscale autonomie in de toekomst helemaal geen sprake zal zijn. Vrienden van VU&ID, jullie partijleden hebben jullie de voorbije maand een signaal gegeven. Ze hebben de heer Vankrunkelsven, die het slachtoffer is geworden van zijn naïviteit, naar huis gestuurd, en de heer Bourgeois in zijn plaats verkozen. De heer Vankrunkelsven zelf heeft die boodschap begrepen. Hij staat mee met ons in de Senaat op de barricaden tegen deze ontwerpen. Hij heeft zelfs de scholen opgeroepen om burgerlijk ongehoorzaam te zijn. Verschillende van jullie leden hebben mij gezegd dat dit een nieuwe start kan

Caluwé

zijn. Ze geloven opnieuw in de Vlaamsgezindheid van de Volksunie. Laat zien dat dit inderdaad het geval is. Geef vandaag een signaal. Dit is de eerste stemming waaruit dit kan blijken. Stel ons, maar vooral uw leden en militanten, niet teleur. (*Applaus bij de CVP en het VB*)

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het is niet de bedoeling het hele debat over de onderwijsfinanciering nog eens over te doen. Samengevat ging de discussie omtrent de criteria over de vraag of nu de bevolkingscijfers dan wel de leerlingenaantallen in aanmerking moeten worden genomen. We hebben altijd gezegd, conform het standpunt van alle fracties voor, maar niet langer na, de verkiezingen, dat men het beste de bevolkingscijfers kon nemen. We hebben immers lessen getrokken uit het verleden, toen de Franstaligen problemen hadden met het tellen van leerlingen. Toch zijn de leerlingenaantallen uit de bus gekomen, plus de financiering van de buitenlandse universiteitsstudenten en de trekkingsrechten inzake werkgelegenheid.

We hebben onmiddellijk gezegd dat dit een politieke koehandel was. De Franstaligen wilden minstens 2,4 miljard frank, los van welk criterium dan ook.

Met het aantal leerlingen kwam men tot 1,8 miljard frank. Bijgevolg diende via de financiering van de buitenlandse universiteitsstudenten het verschil te worden aangevuld. Dat was onze stelling. De debatten in de bevoegde senaatscommissie geven ons gelijk. Er is immers niet alleen het ontwerp over de financiering zelf van het onderwijs, er is ook het ontwerp tot aanpassing van artikel 62 in verband met de buitenlandse universiteitsstudenten. Daarin zijn de basisbedragen opgetrokken van respectievelijk 300 miljoen frank tot 1,1 miljard frank voor de Vlaamse Gemeenschap, en van 1,2 miljard frank tot 2,2 miljard frank voor de Franse Gemeenschap.

Als we tijdens de bespreking vorige week aan de bevoegde minister vroegen waarop hij zich baseerde om die basisbedragen tot dat bedrag op te trekken en of hij de buitenlandse studenten heeft geteld, zei de minister van Economie dat er geen criteria zijn maar een consensus in het Overlegcomité. Dat zijn geen persartikels, mijnheer Denys, ik zeg u wat er in de senaatscommissie gebeurt, want ik ben er als gemeenschaps senator lid van. Die be-

dragen zijn tot stand gekomen op basis van een loutere consensus in het Overlegcomité, en helemaal niet op basis van het aantal buitenlandse studenten ! Er zijn dus geen criteria, wat ons vermoeden bevestigt dat het optrekken van die bedragen, wat misschien wel logisch en noodzakelijk was, effectief bedoeld is om het verschil tussen de 1,8 miljard frank en de 2,4 miljard frank die door de Franstaligen werd gevraagd, in te vullen. Mijnheer de minister-president, er is dus wel degelijk sprake van een politieke koehandel. De zaak interesseert u blijkbaar niet, u luistert gewoon niet. (*Opmerkingen van minister-president Patrick Dewael*)

U hebt er mee ingestemd zonder enig criterium, en blijkbaar heeft heel de Vlaamse regering dat gedaan.

Over de financiering zelf zegt men dat ik de Franstaligen altijd wantrouw en dat de leerlingen niet op een deftige manier zouden worden geteld. Het wetsontwerp ligt nu neer. Als ik de controlemechanismen bekijk, kan ik enkel vaststellen dat initieel het wantrouwen blijft. Als men een groot vertrouwen zou hebben in de juiste aantallen, zou men een dergelijk controlemechanisme nooit inbouwen.

We hebben het Rekenhof gehoord. Wat heeft dat ons zeer diplomatisch en beleefd, maar tegelijkertijd ook zeer duidelijk gezegd ? Dat de controle niet uitvoerbaar is. Het Rekenhof zegt dat het net rond is met de uitvoering van de eerste fase, namelijk het opstellen van richtlijnen voor de gemeenschappen over de manier waarop de gegevens moeten worden verzameld zodat het Rekenhof ze eenvormig in haar bestanden kan opnemen. Als zou blijken dat de bestanden die binnenkomen, onvolledig zijn of niet geschikt om de zaak te controleren, durven ze zich niet wagen aan de tweede fase.

De tweede fase is de dubbele controle, namelijk steekproeven en vergelijking met de bevolkingscijfers. Maar als men vaststelt dat er in een bestand van welke gemeenschap dan ook iets niet klopt, is dat een catastrofe. En catastrofe is een woord dat ik niet zelf bedenk, maar dat letterlijk door het Rekenhof wordt gebruikt. Het Rekenhof vraagt zich af wat het moet doen met termen zoals 'een betekenisvolle en niet te verklaren in cijfers uitgedrukte afwijking tussen enerzijds de bestanden en anderzijds een eventuele controle met de bevolkingscijfers'. Die termen worden nergens gedefinieerd. Eigenlijk zegt het Rekenhof ons dat zijn auditeurs hopen het nooit te moeten doen, vermits zij het niet kunnen. Vreemd genoeg heeft de Vlaamse regering ondertussen wel zelf, zonder de wet af te

Van Hauthem

wachten, de omzendbrief gestuurd naar alle mogelijke scholen om uit te leggen hoe de gegevens moeten worden binnengebracht. Er is evenwel geen controle mogelijk.

Ten tweede wens ik het te hebben over de nettomigratie tussen de gemeenschappen of de concurrentiële ophaling. Daarbij richt ik me in het bijzonder tot de Volksunie en ook tot de minister-president die deze term van deze partij heeft overgenomen. In de richtlijn van de Vlaamse minister van Onderwijs aan de scholen lezen we dat de daarbij gebruikte criteria uitgaan van een verklaring op eer betreffende het concurrentieel leerlingenvervoer. Dit betekent concreet dat de directies op erewoord zullen moeten verklaren of er al dan niet sprake is van concurrentieel leerlingenvervoer dat wordt gedefinieerd als, ik citeer 'leerlingen die regelmatig en georganiseerd worden opgehaald door een VZW, een school of om het even welke andere identiteit op het grondgebied van het Waals Gewest door middel van een voertuig van negen plaatsen of meer, de bestuurder inbegrepen'.

Dit zijn evenwel de richtlijnen van de Vlaamse Gemeenschap aan de Vlaamse scholen. In de richtlijnen die de Franse Gemeenschap aan de Franse scholen heeft gestuurd, hebben we geen enkele inzage. We weten dus niet of dat in dezelfde lijn ligt.

Maar nog belangrijker is dat in artikel 4 van het thans voorliggende wetsontwerp wordt gestipuleerd dat de nettomigratie – waar de Volksunie zo een punt van gemaakt heeft en die de minister-president in de discussie heeft meegenomen – alleen door het Rekenhof mag worden gecontroleerd indien een bestand niet conform de initiële criteria zou zijn. In dat artikel wordt concreet gestipuleerd dat als het Rekenhof vaststelt dat een gemeenschap geen bestand heeft overgemaakt dat als geschikt kan worden beschouwd, bijvoorbeeld omdat bepaalde gegevens ontbreken, de dubbele controle pas dan kan gebeuren. In het kader van die dubbele controle moet men dan rekening houden met de nettomigratie. Dit betekent dus dat de heer Van Grembergen zich vergist als hij zegt dat men initieel zal controleren wat die nettomigratie is.

Hier is steeds het cijfer 13.000 gevallen, wat in de financiering heel wat inhoudt. Welnu, indien het Rekenhof zou vaststellen dat er initieel geen fout is in de bestanden, dan zal men zelfs de nettomigratie niet meer meerekenen. Dat is de realiteit en dat is het ontwerp zoals het voorligt. Is het dat wat u wou? Is het dat wat de Vlaamse regering hier is komen zeggen? Ik dacht van niet.

Het was de bedoeling tot een sluitende controle te komen, maar die is volgens het Rekenhof onuitvoerbaar. De ronselpraktijken moeten ophouden, maar volgens het wetsontwerp heeft het Rekenhof niet eens de bevoegdheid om dat te controleren. De twee voorwaarden waar u zo sterk op stond, zijn hiermee als sneeuw voor de zon gesmolten. U kunt daar nog iets aan doen door deze motie over het belangenconflict goed te keuren.

Zoals te verwachten viel is er geen sprake van tijdelijkheid: er staat niets in over eind 2000 en niets over eind 2001. Collega's van VU&ID, ik vraag me af waarom u deze motie niet zou goedkeuren. De heer Caluwé zei het reeds: 'De schizofrenie kan soms vormen aannemen die niet meer begrijpelijk zijn'. De heer Loones zei: 'Het Sint-Elooisakkoord als dusdanig keuren we niet goed, maar we staan wel achter het standpunt van de Vlaamse regering voor wat de begeleidende maatregelen betreft'. De heer Vankrunkelsven voert dat bijzonder goed uit in de Senaatscommissie voor Institutionele Aangelegenheden, maar van de beloftes komt niets in huis. Nochtans heeft de Raad van State gezegd dat het om een wijziging van de financieringswet gaat waardoor een tweederde meerderheid nodig is. U hebt er dus alle belang bij om deze motie mee goed te keuren.

Mijnheer de voorzitter, voor het wetsontwerp dat in de Senaat ter bespreking en ter stemming ligt was men beter uitgegaan van de bevolkingscijfers. Daardoor zouden heel wat discussies zijn vermeden. Volgens het ontwerp vormen de bevolkingscijfers de tweede controle. Het Rekenhof vindt dat echter onuitvoerbaar omwille van de vele correcties.

Door dit wetsontwerp krijgen we bijgevolg geen enkele garantie dat de leerlingen op een objectieve wijze zullen worden geteld en dat met andere woorden de onderwijsdotatie op een objectieve wijze zal worden verdeeld. U kunt daar vandaag nog iets aan doen door deze motie goed te keuren. Doet u dat niet, vergeet dan maar alles wat hier de voorbije weken en maanden werd gezegd. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Caluwé, de Costa is springlevend. De afgelasting van de vergadering van deze voormiddag gebeurde om technische, niet om politieke redenen. U zult binnen afzienbare tijd de kans krijgen om in de Costa uw mening te verkondigen.

Denys

Ik verzeker u dat bij de covoorzitters en bij alle betrokkenen de wil bestaat om heel snel conclusies te trekken onder meer over landbouw en buitenlandse handel. Zowel de heer Van Rompuy als de heer Caluwé hebben de indruk gewekt dat de Costa op sterven na dood is, maar niets is minder waar.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer Denys, deze namiddag heeft de heer Vankrunkelsven in het programma Actueel gezegd dat de vergadering niet om technische, maar om politieke redenen werd afgelast. Er bestond geen eensgezindheid over het aspect buitenlandse handel. Als covoorzitter van de Costa zal hij toch wel op de hoogte zijn ?

In verband met het hoofdstuk landbouw wachten we al twee maanden op de nota van federaal minister Gabriels. Twee maanden zouden toch moeten volstaan om een nota op te stellen ?

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Denys, in Actueel heeft de heer Vankrunkelsven deze namiddag verteld dat federaal minister Michel absoluut tegenstander is van het voortzetten van de besprekingen over buitenlandse handel. Dat is een politieke reden, want het heeft geen zin om rond de tafel te gaan zitten met technici als men het politiek niet eens is. Niemand deelt uw enthousiasme over de Costa.

De heer André Denys : Neen. Ik ben en blijf enthousiast, omdat ik goed weet dat we inzake landbouw zeer vlug tot een akkoord kunnen komen. Ook inzake buitenlandse handel staan we veel verder dan sommigen laten blijken. Dat weet de heer Van den Brande ook, het is jammer dat hij niet aanwezig is.

Wat de twee moties van belangenconflict betreft, doe ik een oproep aan de CVP en het Vlaams Blok om ze in te trekken vanuit Vlaams tactisch oogpunt. We zeggen altijd dat de Walen erin slagen om tactisch goede strategieën op poten te zetten : ik doe een oproep om dat ook te doen. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem*)

De kern van de zaak is dat de federale regering het voorstel doet om de bijzondere financieringswet met een gewone wet te wijzigen. Op 6 mei 1998 heeft de heer Van Orshoven van de KUL, grond-

wetsspecialist, in de commissie voor Staatshervorming de theorie verdedigd dat de bijzondere financieringswet op bepaalde onderdelen kan worden gewijzigd met een gewone wet. De reden is dat het bij het goedkeuren van de wet niet nodig is dat met bijzondere meerderheid te doen. Hij voegde er wel aan toe dat daarover meningsverschillen bestaan onder grondwetsspecialisten.

Het is tijd om op Vlaams vlak tactisch te denken. De federale regering opent met haar voorstel – in een materie die veel minder belangrijk is dan wat komen moet – een deur om de bijzondere financieringswet met een gewone wet te wijzigen. Laat ons daarin meegaan.

Met betrekking tot het onderwijsakkoord hebben we hier een resolutie goedgekeurd, waarbij we stelden dat, als we in de Costa onze zin niet krijgen inzake fiscale autonomie, de Vlaamse meerderheidspartijen op federaal niveau een wetsvoorstel zullen indienen met betrekking tot de financieringswet. In dat licht vraag ik u om tactisch vooruit te denken en het onderscheid te maken tussen wat belangrijk is en wat niet en de moties in te trekken. Vanuit die overweging zullen we tegen de moties stemmen. (*Applaus bij de VLD en de SP*)

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik luister met steeds stijgende verbazing naar de capriolen van de heer Denys – en dat bedoel ik niet denigrerend.

Het klopt dat de heer Van Orshoven in de commissie is komen zeggen dat bepaalde onderdelen van de financieringswet met een gewone wet kunnen worden gewijzigd. Dat is net wat de federale regering op dit ogenblik aan het doen is. Het onderdeel onderwijsfinanciering wordt gewijzigd met een gewone wet, maar niet volgens de principes die de meerderheid hier heeft verdedigd : er moet een sluitende controle zijn en de ronselpraktijken mogen niet in rekening worden gebracht.

Als gemeenschapssenator zeg ik u nu dat men bezig is die principes te verkrachten. Als u deze motie betreffende een belangenconflict goedkeurt, kunt u ervoor zorgen dat uw principes opnieuw van toepassing zijn. Maar nu vraagt u om de financieringswet te wijzigen met een gewone wet. Wenst u het gedeelte over het onderwijs wijzigen ? Dat is onduidelijk, maar ik weet één ding : het ontwerp van wet ligt voor en het is een gewone wet. Men is bezig de financieringswet daarmee te wijzigen, en

Van Hauthem

niet volgens de principes die u en heel de meerderheid hier maandenlang verdedigd hebben.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Ik sta versteld van de oproep van de heer Denys om de spelregels van de democratie te negeren. Ik hoop dat hij zich de draagwijdte van zijn oproep realiseert en dat dit nooit zal worden misbruikt. Hij moet dan ook geen resoluties over Oostenrijk of weet ik veel wat meer maken.

Ik heb ook steeds gemeend dat de bijzondere meerderheid die voor sommige zaken in de Kamer geldt, soms een probleem vormt voor de Vlamingen. Met deze regering geloof ik echter dat de bijzondere meerderheidsvereiste een waarborg vormt voor de Vlamingen. De partijen van de huidige federale regering hebben immers geen meerderheid in het Vlaams Parlement. De federale regering wordt vandaag gedomineerd door de Franstaligen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Dat het Vlaams Blok mijn oproep niet volgt, kan ik begrijpen. Ze willen dat België barst. Ik wil dat niet. Ik zoek een oplossing binnen het federale kader. Dat de heer Caluwé ons voorstel niet aanneemt, vind ik onbegrijpelijk. Ik pretendeer niet een grondwetsspecialist te zijn. Ik citeer alleen de heer Van Orshoven, wel een specialist. Ook de CVP-fractie in de Kamer voerde hem aan als kenner toen wij kritiek hadden op het beperkte aantal voor herziening vatbare artikelen.

Ik maak een onderscheid tussen het Vlaams Blok en de CVP. Ik doe een oproep aan de CVP om het onderscheid te maken tussen wat belangrijk is en wat niet. Als we echt fiscale autonomie willen, is het tactisch aangewezen om op dit moment mijn voorstel te volgen. (*Applaus bij de VLD, de SP en AGALEV*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemmingen over de moties houden.

MOTIE van mevrouw Trees Merckx-Van Goey houdende raadpleging van diverse adviesorganen over de problematiek van genetisch gemodificeerde organismen

– 181 (1999-2000) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de motie van mevrouw Merckx houdende raadpleging van diverse adviesorganen over de problematiek van genetisch gemodificeerde organismen.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, een complexe materie als de genetisch gemodificeerde organismen vraagt om meer uitleg. Het genetisch modificeren van organismen betekent het doelbewust wijzigen van het erfelijk materiaal, het DNA, van levende organismen. Dit gebeurt ofwel door toevoeging van een stukje DNA uit een ander organisme ofwel door het uitschakelen van een deel van de genetische informatie om de specifieke kenmerken van het organisme te wijzigen.

Het gaat dus om een technologie waarbij de mens tussenbeide komt in de natuur. Deze technologie is, zoals meestal het geval is, gegroeid uit het fundamenteel onderzoek naar het functioneren van cellen, de kleinste bouwstenen waaruit levende wezens zijn opgebouwd en waardoor ze van elkaar verschillen. De laatste jaren is er op het vlak van de biotechnologie een enorme evolutie gebeurd. We kunnen zelfs spreken van een aardverschuiving. In de Verenigde Staten is men al jaren bezig met voedsel te veranderen zodat men meer oogst, de planten beter tegen de weersomstandigheden kunnen en de omzet zonder veel inspanningen spectaculair groeit.

De wereld keek op toen in Groot-Brittannië een schaap werd gekloond. Dolly was een identieke kopie van het moederschaap. Ik was onthutst toen zeer onlangs in dat land een patent werd genomen op – en u hoort het goed – gekloonde menselijke cellen. Het blijft dus niet bij Frankensteinvoedsel. Frankenstein zelf komt om de hoek kijken.

Of dit nu hoopvol dan wel onaanvaardbaar is, laat ik in het midden. Wat mij op de eerste plaats verontrust, is dat daarover in Vlaanderen geen publiek debat wordt gevoerd. De laatste weken staan bui-

Merckx-Van Goey

tenlandse kranten vol met vrije tribunes over het wel en het wee van de nieuwe evoluties. Wetenschappers en ethici schrijven opinieartikels in het NRC-Handelsblad, de Volkskrant, de Herald Tribune, de Washington Post, de Financial Times, Le Monde en zelfs in La Libre Belgique. Vorige week werd door Greenpeace nog eens actie gevoerd in een grootwarenhuis. Men heeft zelfs een volledige conferentie gehouden over biotechnologie in Montreal vorige maand. De Vlaamse reacties waren echter zuinig.

Ik geef vier citaten. 'Men maakt zich terecht zorgen dat genetisch gemodificeerde planten een effect op het milieu zouden kunnen krijgen', zegt de Amerikaanse ambassadeur in Nederland. 'De volgende golf van vooruitgang in de landbouw zou wel eens kunnen komen van landen waar voedsel schaars is en biotechnologie geen luxe maar een noodzaak zal zijn om te overleven' zegt een wetenschapper in de Herald Tribune. 'De reactie van de Europese consument is gezond : zij wil sterke, overtuigende bewijzen van de onschadelijkheid ervan' schrijft een voedselkundige in het NRC-Handelsblad. En ten slotte ziet de auteur Rifkin 'geen reden in de huidige wet in de Verenigde Staten, om nog maar te zwijgen over Groot-Brittannië, waarom ze geen patent zouden toelaten op menselijke baby's tot aan hun geboorte.' Iedereen is het er blijkbaar wel over eens dat eenmaal een baby geboren is, hij moet beschikken over alle mensenrechten.

Er zijn momenteel veel meer vragen dan antwoorden, meer onzekerheden dan zekerheden. En de vragen hebben een grote reikwijdte. Het is noodzakelijk en dringend dat over deze vragen een publiek debat wordt gevoerd. Omdat het gevaar groot is in een dergelijk debat, waar zoveel elementen meespelen, door het bos de bomen niet meer te zien, wil ik aan het parlement voorstellen om de adviesraden aan het parlement een kader te laten bieden.

Hoe kijken zij naar de evolutie van de biotechnologie ? Hoe schatten zij de voordelen en de nadelen voor de landbouw in ? Wat zijn de gevolgen voor het voedsel ? Wat is het effect op de vooruitgang in de geneeskunde en de geneesmiddelen ? Wat zijn de gevolgen voor het milieu ? Hoe groot is de economische factor ? Waar ligt de ethische grens ? Wat kan het Vlaams Parlement doen ?

Het interessante van de verschillende adviesraden is de manier waarop ze de vraagstelling bekijken, elk vanuit hun eigen invalshoek. De verschillende

invalshoeken zullen de diepgang van het debat in het parlement alleen ten goede komen.

Aangezien het niet correct zou zijn dit debat in een bepaalde richting te sturen en op voorhand te bepalen waarover we wel en niet willen spreken, stel ik voor de vraag om advies zo open mogelijk te houden. Hierdoor krijgen de adviesraden de kans eigen accenten te leggen. Die verschillende accenten en meningen zullen dit parlement de kans geven een open discussie te voeren, los van alle oppositie- en coalitietaal. Het debat over biotechnologie is te belangrijk om in spelletjes te laten verzanden. De vraag naar een breed maatschappelijk debat zonder a priori's in beide richtingen en zonder overhaasting is hoe dan ook aan de orde. De eerste stap moet dringend worden gezet. Ik vraag dit parlement uitdrukkelijk de ingediende motie met een zo groot mogelijke meerderheid goed te keuren. (*Applaus bij de CVP, de VLD, VU&ID en het VB*)

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer de voorzitter, ik had de indruk dat mevrouw Merckx het debat reeds ten gronde wilde voeren. Dit deed me de wenkbrauwen fronsen. Dit is een zeer complexe materie waarin diverse belangen zijn vertegenwoordigd, niet enkel economische maar ook ethische. Het debat moet in alle sereniteit worden gevoerd. De VLD is het ermee eens dat de adviesraden worden geraadpleegd om nadien een grondig themadebat te voeren. We beantwoorden hiermee aan de oproep van de minister-president van een halfuur geleden. Hij stelde toen dat het parlement het initiatief moet nemen. De VLD wil hierop ingaan en is blij dat de CVP dit debat zonder vooroordelen eerst in commissie en later in plenaire vergadering wil voeren. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ook Agalev is blij met dit voorstel van de CVP. Het is duidelijk dat een verblijf in de oppositie soms leidt tot een verfrissing van de ideeën. Terecht komt er plots aandacht voor de bezorgdheid van de bevolking over ontwikkelingen inzake genetische manipulatie.

Ik wil wel enkele opmerkingen formuleren bij de toelichting over deze motie. Ten eerste is biotechnologie niet zomaar ontstaan uit wetenschappelijk onderzoek. Van in het begin waren er duidelijk andere drijfveren, onder meer economische. Ten

Holemans

tweede zou ik me ervoor hoeden om de resultaten in de Verenigde Staten eenduidig positief in te kleuren. Er zijn ook wel problemen. Ten derde heeft klonen niets te maken met genetische manipulatie. Men blijft juist helemaal van het genetische materiaal af.

Het huidige voorstel is te mager. Het is vooral gericht op het vragen van officiële adviezen. Een aantal organisaties die nu actief zijn op dit terrein, zijn niet vertegenwoordigd in die officiële adviesraden. Met alle respect voor deze motie, maar ze komt 5 of 6 jaar te laat. In 1994 keurde de MINA-raad unaniem een advies goed over genetisch gemanipuleerde organismen. Daarin stond dat er een maatschappelijk comité moet komen dat de verschillende vragen kan beantwoorden en dat de maatschappelijke prioriteiten en het toetsingskader inzake biotechnologie moet vaststellen. Het vermeldde ook dat de afstemming van de biotechnologie het best zou gebeuren in het kader van een breder technologisch aspectenonderzoek.

Ik stel vast dat dit de jongste 6 jaar niet is gebeurd. Ik verwijs onder meer naar het voorstel van de Agalev-fractie voor de oprichting van een parlementair technologisch aspectenonderzoek, dat de vorige meerderheid heeft weggestemd. Ik hoop dat deze motie van de CVP het signaal is van een nieuwe openheid naar nieuwe thema's als gezondheid en technologie. Hopelijk vinden we die openheid terug bij de bespreking van en stemming over het voorstel voor een parlementair TA-instituut, dat is ingeschreven in het regeerakkoord en binnenkort in commissie wordt besproken. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen : In naam van de SP-fractie sluit ik me aan bij de uiteenzettingen van de vorige sprekers. We steunen het voorstel van mevrouw Merckx om een breed debat te organiseren. Bij wijze van troost wil ik mevrouw Merckx zeggen dat de vooruitgang inzake gentechnologie, het klonen en de manipulatie, de economische belangen niet optimaal dient. Zo zijn de aandelenkoersen van Monsanto achteruit gegaan nadat er problemen zijn ontstaan met zijn producten.

Verder wil ik vragen om ook oog te hebben voor de economische consequenties, en voor het gevaar van een vorm van neokolonialisme tegenover landen die problemen hebben met hun voedselvoorziening. Op die wijze worden ze immers volledig

afhankelijk van de bedrijven die de gemanipuleerde producten op de markt brengen. In tegenstelling tot andere zaden gaat het immers om zaden die niet fertiel zijn. We hopen dat het debat dat mevrouw Merckx voorstelt, gefundeerde conclusies oplevert. (*Applaus bij de SP, AGALEV en VU&ID*)

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Onze fractie steunt dit initiatief en zal de motie goedkeuren. We wensen dat er terzake geen kader wordt opgelegd. Die discussie moet in een open geest verlopen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Wij zullen straks de hoofdelijke stemming over de motie houden.

MOTIE van de heer Ludwig Caluwé c.s. betreffende een belangenconflict – 167 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van de heer Caluwé c.s. betreffende een belangenconflict, stuk nummer 167.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
45 leden hebben ja geantwoord ;
14 leden hebben zich onthouden ;
56 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu

Voorzitter

Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Lobel Hilde
 Demeester-De Meyer Wivina
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van Den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Walter
 Vanleenhove Gilbert
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny

De Martelaer Ann
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Julien
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwerkerke André
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 De Cock Dirk
 Decaluwe Carl
 Gatz Sven
 Hermans Margriet
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Lauwers Herman

Voorzitter

Loones Jan
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Vandenbroeke Chris
 Van Hauthem Joris
 Van Vaerenbergh Etienne

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

Redenen voor onthouding ?

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Ik heb me onthouden wegens een stemafpraak met de heer Van Wallendaal.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijn fractie heeft zich onthouden, en zal dat ook bij de stemming over de volgende motie doen. We zijn van oordeel dat het federale financieringsakkoord slechts een tijdelijke en zeer onvolmaakte oplossing vormt voor de financiering van het Franstalige en het Nederlandstalige onderwijs. De VU&ID-fractie stelt ook vast dat de objectieve parameters niet adequaat worden gedefinieerd. Onze fractie verwijst naar het meerderheidsakkoord van dit parlement, dat is vastgelegd in de goedgekeurde resolutie van 16 september. Daarin is overeengekomen om voor 31 december 2001 een definitieve financieringswet goed te keuren, ter vervanging van de wet die uit het Sint-Elooisakkoord voortvloeit. Als nu met een eenvoudige meerderheid deze financieringswet kan worden gewijzigd, dan zullen later de Vlaamse partijen een financieringswet die beantwoordt aan de Vlaamse verzuchtingen, met eenvoudige meerderheid kunnen laten goedkeuren. We denken dat de andere Vlaamse partijen ons daarin zullen steunen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Ik ben een beetje verbaasd over het stemgedrag van de Volksunie. Ik heb dan ook medelijden met de heer Van Krunkelsven die morgen op de Costa ten strijde moet trekken tegen dit wetsontwerp.

De heer Luc Van den Brande : De vergadering van de Costa is afgelast.

De heer Joris Van Hauthem : Dat verandert niets aan de grond van de zaak. De heer Van Krunkelsven wist ongetwijfeld dat hij tegen windmolens vocht maar hij had waarschijnlijk gehoopt het Vlaams Parlement achter zich te krijgen. Nu moet hij echter vaststellen dat niet alleen het Vlaams Parlement maar zelfs zijn eigen fractie in het Vlaams Parlement hem niet steunt.

MOTIE van de heer Ludwig Caluwé c.s. betreffende een belangenconflict – 171 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van de heer Caluwé c.s. betreffende een belangenconflict, stuk nummer 171.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 46 leden hebben ja geantwoord ;
 13 leden hebben zich onthouden ;
 56 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle

Voorzitter

Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van Den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Walter
 Vanleenhove Gilbert
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Holemans Dirk

Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Julien
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwkerke André
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 De Cock Dirk
 Decaluwe Carl
 Gatz Sven
 Hermans Margriet
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Lauwers Herman
 Loones Jan
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MOTIE van mevrouw Trees Merckx-Van Goey houdende raadpleging van diverse adviesorganen over de problematiek van genetisch gemodificeerde organismen – 181 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van mevrouw Merckx-Van Goey houdende raadpleging van diverse adviesorganen over de problematiek van genetisch gemodificeerde organismen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
109 leden hebben ja geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
114 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Boutsen Mathieu
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Lobel Hilde
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Reuse Herman

De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Demol Johan
Denys André
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Feytons Freddy
Gatz Sven
Geraerts Jean
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Grouwels Brigitte
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Librecht Julien
Logist Marcel
Loones Jan
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Peeters Leo
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Schepens Cis
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Suykens Lucien
Swennen Guy

Voorzitter

Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Julien
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Eynde Marleen
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Goethem Roland
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie eenparig aan. Ik zal het verzoek om advies aan de betrokken adviesorganen overmaken.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Isabel Vertriest en de heren André Denys, Jacky Maes en Jan Loones tot besluit van de op 25 januari 2000

1° door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, en tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw,

over de overstromingsproblematiek en de waterbeheersing ;

2° door de heren Didier Ramoudt en André Denys in commissie gehouden interpellaties tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, respectievelijk over de overstromingsproblematiek in het IJzerbekken en over de noodzaak van dringende herstellingswerken aan de Leieoevers ;

3° door mevrouw Isabel Vertriest in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, en tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de overstromingsproblematiek en de waterbeheersing

– 178 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Vertriest en de heren Denys, Maes en Loones tot besluit van de op 25 januari 2000

1° door de heer Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, en tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de overstromingsproblematiek en de waterbeheersing ;

2° door de heren Ramoudt en Denys in commissie gehouden interpellaties tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, respectievelijk over de overstromingsproblematiek in het IJzerbekken en over de noodzaak van dringende herstellingswerken aan de Leieoevers ;

3° door mevrouw Vertriest in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse

Voorzitter

regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, en tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de overstromingsproblematiek en de waterbeheersing.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Zie hier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
109 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Boutsen Mathieu
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Lobel Hilde
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Feytons Freddy

Geraerts Jean
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Librecht Julien
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Peeters Leo
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Schepens Cis
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Julien
Van Baelen Gilbert
Van Cleuvenbergen Riet
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc
Van Den Eynde Marleen
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Goethem Roland
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke

Voorzitter

Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie eenparig aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Carl Decaluwe, Ludwig Caluwé en Bart De Smet tot besluit van de op 25 januari 2000

- 1° door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, en tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de overstromingsproblematiek en de waterbeheersing ;
- 2° door de heren Didier Ramoudt en André Denys in commissie gehouden interpellaties tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, respectievelijk over de overstromingsproblematiek in het IJzerbekken en over de noodzaak van dringende herstellingswerken aan de Leieoevers ;
- 3° door mevrouw Isabel Vertriest in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, tot de heer Steve Stevaert, minister

vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, en tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de overstromingsproblematiek en de waterbeheersing

– 179 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Decaluwe, Caluwé en De Smet tot besluit van de op 25 januari 2000

- 1° door de heer Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, en tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de overstromingsproblematiek en de waterbeheersing ;
- 2° door de heren Ramoudt en Denys in commissie gehouden interpellaties tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, respectievelijk over de overstromingsproblematiek in het IJzerbekken en over de noodzaak van dringende herstellingswerken aan de Leieoevers ;
- 3° door mevrouw Vertriest in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, en tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de overstromingsproblematiek en de waterbeheersing.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

Voorzitter

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 66 leden hebben ja geantwoord ;
 1 lid heeft zich onthouden ;
 40 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Geraerts Jean
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Julien
 Van Baelen Gilbert

Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Weyts Johan
 Wille Paul
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Croes Lisette
 De Cock Dirk
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 Declercq Veerle
 Denys André
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Peeters Leo
 Ramon Frans
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobbacq Bruno
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany

Voorzitter

Vandenbroeke Chris
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN heeft :

Decaluwe Carl

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik heb voor mijn eigen motie gestemd.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Carl Decaluwe en Eric Van Rompuy tot besluit van de op 27 januari 2000 door de heer Dirk De Cock in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, en tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de gevolgen van de eventuele verwerving van een meerderheidsparticipatie in Telenet annex de kabelinfrastructuur door buitenlandse holdings
 – 184 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Decaluwe en Van Rompuy tot besluit van de op 27 januari 2000 door de heer De Cock in commissie gehouden interpellatie tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, en tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de gevolgen van de eventuele verwerving van een meerderheidsparticipatie in Telenet annex de kabelinfrastructuur door buitenlandse holdings.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : De meerderheidsfracties hebben afgesproken om deze motie niet goed te keuren omdat ze zonder voorwerp is. Ik zal even uitleggen wat ik daarmee bedoel. De voorliggende motie bevat een aantal nietszeggende termen, zoals het waken over het algemeen belang. Ons inziens hebben het parlement en de regering steeds de taak om over het algemeen belang te waken.

De integratie van het kabelnet is op het veld reeds bezig. In het eerste lid van de voorliggende motie is er sprake van een totale integratie, dus ook van een eigendomsintegratie. Dit zou het parlement in een conflict met de gemeenten kunnen brengen, want dan zouden we ons met de bevoegdheden van de gemeenten en intercommunales mengen. Dit Vlaams Parlement wil geen schoonmoeder over de gemeenten spelen. Dit zou totaal indruisen tegen de geest van het met de gemeenten afgesloten pact.

Het lijkt ons in het kader van de subsidiariteit bijgevolg beter om deze motie niet goed te keuren. Een goedkeuring van de voorliggende motie zou trouwens ook de beursnotering negatief kunnen beïnvloeden. Voor de universele dienstverlening verwijs ik naar een hier recent aangenomen resolutie over telecommunicatie, die op deze problematiek volstrekt toepasbaar is. (*Applaus bij VU&ID en de SP*)

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, ik heb twee opmerkingen. De heer De Cock betitelt 'algemeen belang' als een nietszeggende term. Ik verwijs terzake naar het decreet houdende de intercommunales, waarin staat dat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden kan ingrijpen als het algemeen belang in gevaar is. Zo nietszeggend is die term dus.

Ten tweede verwijst hij naar de aandelenbeurs. Men moet maar eens de aandelencorrecties bekijken van de GIMV. Als minister Stevaert het heeft over de GIMV, dan zakt het aandeel van de GIMV, en als minister Van Mechelen het heeft over de GIMV, dan stijgt dit aandeel. Zo eenvoudig is dat. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Voorzitter

Einde van de stemverrichtingen.

Zie hier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
42 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden ;
66 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
Coens Joachim
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Demeester-De Meyer Wivina
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laurys Jan
Librecht Julien
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van Den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vanleenhove Gilbert
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Weyts Johan
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Schepens Cis
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Julien
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria

Voorzitter

Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Grembergen Paul
Van Nieuwerkerke André
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Wille Paul

Zich ONTHOUDEN heeft :

Decaluwe Carl

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op dinsdag 15 februari 2000 om 14 uur en op woensdag 16 februari 2000 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.32 uur.*
